

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับบิดา โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งจะศึกษาถึงรูปแบบความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ คือ ความใกล้ชิดสนิทสนม การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำให้บิดาพอใจ ความเข้ากันไม่ได้ระหว่างบุตรกับบิดา ความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นและค่านิยม และการทำกิจกรรมร่วมกัน ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับบิดา ซึ่งปัจจัยดังกล่าวได้แก่ อายุของบิดา จำนวนพี่น้องของบุตร สถานภาพสมรสของบิดา การศึกษาของบิดา สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันกับบิดา อาชีพของบิดาและรายได้ของครอบครัว

ส่วนที่หนึ่ง รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุตรวัยรุ่นกับบิดา

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับบิดาในด้านต่าง ๆ คือ ความใกล้ชิดสนิทสนม การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำให้บิดาพอใจ ความเข้ากันไม่ได้ระหว่างบุตรกับบิดา ความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นและค่านิยม และการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ก. ความใกล้ชิดสนิทสนม

ในการวิเคราะห์ถึงสภาพความใกล้ชิดสนิทสนมของนักเรียนกับบิดานั้นจะใช้คำถามทั้งหมด 4 ข้อ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ดังกล่าว ได้แก่ การถามถึงทุกข์สุขกัน การปรึกษาปัญหาที่เป็นความลับ การปรึกษาปัญหาเรื่องการเรียน และการได้รับความเอาใจใส่มากขึ้นเมื่อนักเรียนมีปัญหา

1. การถามถึงทุกข์สุขกัน

การถามทุกข์สุขกันระหว่างบุตรกับบิดา น่าจะเป็น เครื่องชี้หนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความสนิทสนมกัน สำหรับการศึกษาคั้งนี้ พบว่า 1 ใน 4 ของนักเรียน ถามถึงทุกข์สุขกันเป็นประจำ (ตารางที่ 3) โดยที่นักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นสูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 30.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 19.7) แต่ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียนชาย ตอบว่า ถามถึงทุกข์สุขกันพอสมควร โดยที่นักเรียนหญิงคิดเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่า (ร้อยละ 23.7) ตอบทานองเดียวกัน

2. การปรึกษาปัญหาที่เป็นความลับกับบิดา

การปรึกษาปัญหาที่เป็นความลับ หมายถึง การพูดคุยและขอคำปรึกษาจากบิดาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวหรือข้อบกพร่องผิดพลาดบางประการที่ไม่กล้าบอกหรือปรึกษาผู้อื่นได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า บิดากับนักเรียนมีความสนิทสนมกัน คำถามที่แสดงให้เห็นถึงความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดาน "เมื่อคุณมีปัญหาที่เป็นความลับ คุณปรึกษาบิดาย่อยเพียงใด" พบว่า ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียน มีการปรึกษาบ้างนาน ๆ ครั้ง (ตารางที่ 3) และน่าสังเกตว่า ร้อยละ 33.7 ของนักเรียนหญิงไม่เคยปรึกษากับบิดาเลย ในขณะที่นักเรียนชายตอบทานองเดียวกันในสัดส่วนที่น้อยกว่าคือ ร้อยละ 27.5 ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนคิดว่าปัญหาบางเรื่องน่าจะปรึกษากับมารดามากกว่า

3. การปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

1 ใน 4 ของนักเรียน ปรึกษาปัญหาเรื่องการเรียนกับบิดาบ้างนาน ๆ ครั้ง (ตารางที่ 3) โดยที่นักเรียนชายปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 27.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 23.3) ส่วนนักเรียนที่ตอบว่า มีการปรึกษาปัญหาเรื่องการเรียนกับบิดาเป็นประจำในสัดส่วนที่ไม่น้อย คือ ร้อยละ 18.2 โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 22.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 14.5) อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงมีความมั่นใจว่าบิดาสามารถช่วยแก้ปัญหาได้

4. การได้รับความเอาใจใส่จากบิดามากขึ้นเมื่อบุตรมีปัญหา

คำถามที่แสดงให้เห็นถึงความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดา ในข้อต่อมาก็ คือ "บิดาของคุณเอาใจใส่ดูแลคุณมากขึ้นเพียงใดเมื่อคุณมีปัญหา" ข้อมูลในตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียน ได้รับความเอาใจใส่จากบิดามากขึ้นพอสมควร โดยที่นักเรียนหญิงและนักเรียนชายได้รับการปฏิบัติเช่นนั้นจากบิดาในสัดส่วนที่พอ ๆ กัน (ร้อยละ 33.6 และร้อยละ 33.3) และน่าสังเกตว่า ร้อยละ 26.6 ของนักเรียนที่ตอบว่าได้รับการเอาใจใส่จากบิดาเป็นประจำ เมื่อตนเองมีปัญหาโดยที่นักเรียนหญิงได้รับการปฏิบัติเช่นนั้นจากบิดาในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 30.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 22.6)

สรุป ความสนิทสนมระหว่างบุตรวัยรุ่นกับบิดา ซึ่งวัดจากคำถาม 4 ข้อ ดังกล่าวข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ (ทั้งชายและหญิง) มีความสนิทสนมกับบิดาอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามความใกล้ชิดสนิทสนมและ เพศบุตร

ความใกล้ชิดสนิทสนม	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การถามถึงทุกข์สุขกัน			
ไม่เคยเลย	6.0	7.3	6.7
นาน ๆ ครั้ง	23.4	22.3	22.9
พอสมควร	34.1	23.7	28.9
บ่อย	16.7	16.0	16.4
เป็นประจำ	19.7	30.7	25.2
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(299)	100.0(300)	100.0(599)
2. การปรึกษาปัญหาที่เป็นความลับ			
ไม่เคยเลย	27.5	33.7	30.6
นาน ๆ ครั้ง	32.9	31.7	32.3
พอสมควร	24.8	18.7	21.7
บ่อย	9.4	8.7	9.0
เป็นประจำ	5.4	7.3	6.4
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(298)	100.0(300)	100.0(598)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความใกล้ชิดสนิทสนม	เพศผู้		รวม
	ชาย	หญิง	
3. การศึกษาปัญหาเรื่องการเรียนรู้			
ไม่เคยเลย	18.2	16.9	17.6
นาน ๆ ครั้ง	27.4	23.3	25.3
พอสมควร	25.7	20.9	23.3
บ่อย	14.2	16.9	15.5
เป็นประจำ	14.5	22.0	18.2
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(296)	100.0(296)	100.0(592)
4. การได้รับความเอาใจใส่มากขึ้นเมื่อมีปัญหา			
ไม่เคยเลย	5.7	6.0	5.9
นาน ๆ ครั้ง	10.4	14.1	12.3
พอสมควร	33.3	33.6	33.4
บ่อย	27.9	15.8	21.8
เป็นประจำ	22.6	30.5	26.6
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(297)	100.0(298)	100.0(595)

ข. การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

สำหรับการวิเคราะห์เกี่ยวกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระหว่างนักเรียน กับบิดานั้น ได้ใช้คำถาม 4 ข้อ ได้แก่ การได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัว, การได้รับการพิจารณาความคิดเห็นจากบิดา, การซักถามหรือชี้แจงต่อบิดาเมื่อบุตรมีข้อข้องใจหรือสงสัย, และความสามารถแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับบิดาได้

1. การได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัว

การพูดคุยแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัวนั้น หมายถึง การที่บุตรได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์หรือความขัดแย้ง ระหว่างสมาชิกในครอบครัว การมีส่วนออกความคิดเห็นเพื่อช่วยประกอบการตัดสินใจในการซื้อของเข้าบ้าน เป็นต้น คำถามข้อแรกก็คือ "บิดาเปิดโอกาสให้คุณแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัวบ่อยเพียงใด" พบว่า ประมาณ 1 ใน 4 ของนักเรียน ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัวเป็นประจำและ 1 ใน 5 ของนักเรียนตอบว่าบ่อย (ตารางที่ 4) ส่วนผู้ที่ตอบว่า ไม่เคยได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัวเลยมีเพียงร้อยละ 10.2 โดยที่นักเรียนหญิงอยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 11.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 9.3) มีข้อน่าสังเกตว่า ร้อยละ 27.4 ของนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นบ่อยพอสมควร โดยที่นักเรียนหญิงตอบสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 27.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 27.4)

2. การได้รับการพิจารณาความคิดเห็นจากบิดา

การได้รับการพิจารณาความคิดเห็นจากบิดาเป็นส่วนหนึ่งในประเด็นเกี่ยวกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนกับบิดา พบว่า 1 ใน 3 ของนักเรียน ได้รับการพิจารณาความคิดเห็นบ้างพอสมควร (ตารางที่ 4) แต่มีเพียงร้อยละ 8.6 ของนักเรียน ไม่เคยได้รับการพิจารณาความคิดเห็นจากบิดาเลย โดยที่นักเรียนหญิงตอบในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 10.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.1) และเป็นที่น่าสังเกตว่า 1 ใน 4 ของนักเรียน ตอบว่า บิดาพิจารณาความคิดเห็นของตนบ่อย และร้อยละ 17.8 รายงานว่า บิดา

ปฏิบัติเช่นนั้นเป็นประจำ แสดงให้เห็นว่า บิดามีได้ถือความคิดของตนเองเป็นใหญ่ แต่หน้าซื่อคิดเห็นของบิดาไปพิจารณา ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตร

3. การซักถามหรือชี้แจงต่อบิดาเมื่อบุตรมีข้อข้องใจหรือสงสัย

การที่นักเรียนสามารถซักถามหรือชี้แจงต่อบิดา เมื่อนักเรียนมีเรื่องที่ข้องใจหรือไม่พอใจบิดาก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ใช้พิจารณาเกี่ยวกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้คำถามที่ว่า "เมื่อคุณมีเรื่องไม่พอใจบิดาคุณสามารถถามหรือชี้แจงต่อบิดาได้บ่อยเพียงใด" คำตอบที่ได้คือ เกือบ 1 ใน 3 ของนักเรียน สามารถซักถามหรือชี้แจงต่อบิดาได้บ้างพอสมควร (ตารางที่ 4) โดยที่สัดส่วนของนักเรียนชายที่ตอบเช่นนี้สูงกว่าสัดส่วนของนักเรียนหญิงเล็กน้อย (ร้อยละ 32.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 27.2) แต่ประมาณเกือบ 1 ใน 5 ของนักเรียน สามารถถามหรือชี้แจงต่อบิดาได้บ่อย โดยที่นักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 20.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 17.1) สำหรับผู้ที่ตอบว่า สามารถซักถามได้เป็นประจำ ส่วนใหญ่แล้วเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่า บิดาและบุตรมีความใกล้ชิดสนิทสนมพอสมควรจึงทำให้นักเรียนสามารถชี้แจงต่อบิดาได้

4. ความสามารถแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับบิดา

การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างบิดากับบุตรนั้น บางครั้งก็อาจเกิดความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน จึงได้สอบถามนักเรียนว่า ถ้ามีเหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับบิดาได้หรือไม่ ข้อมูลในตารางที่ 4 ชี้ให้เห็นว่า 1 ใน 4 ของนักเรียน สามารถแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับบิดาได้บ้างพอสมควร โดยที่นักเรียนชายปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 29.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 22.1) และน่าสังเกตว่า เกือบ 1 ใน 4 ของนักเรียน (ร้อยละ 24.1) ตอบว่า ตนสามารถแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับบิดาได้เป็นประจำ โดยที่สัดส่วนของนักเรียนหญิงสูงกว่าสัดส่วนของนักเรียนชาย (ร้อยละ 28.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 20.1) อาจเป็นเพราะนักเรียนหญิงมีโอกาสดูแลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาบ่อยกว่านักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงอาจจะกล้าแสดงความคิดเห็นที่ขัดกับบิดา

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรกับบิดา ซึ่งวัดจากการพูดคุยไม่ตรงกับบิดาได้ ในขณะที่
เดียวกันบิดาก็พิจารณาข้อคิดเห็นของบุตรที่แตกต่างไปจากตน แสดงว่า บิดาและบุตรมีความสัมพันธ์
ในระดับดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ เพศบุตร

การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัว			
ไม่เคยเลย	9.3	11.0	10.2
นาน ๆ ครั้ง	19.0	14.4	16.7
พอสมควร	27.3	27.4	27.4
บ่อย	20.0	19.7	19.9
เป็นประจำ	24.3	27.4	25.9
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(300)	100.0(299)	100.0(599)
2. การพิจารณาความคิดเห็นจากบิดา			
ไม่เคยเลย	7.1	10.1	8.8
นาน ๆ ครั้ง	17.3	16.2	16.8
พอสมควร	33.9	32.1	33.0
บ่อย	25.4	22.3	25.9
เป็นประจำ	16.3	19.3	17.8
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(295)	100.0(296)	100.0(591)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
3. บุตรสามารถซักถามหรือชี้แจงต่อบิดาเมื่อมี			
เรื่องไม่พอใจบิดา			
ไม่เคยเลย	16.1	14.1	15.1
นาน ๆ ครั้ง	21.4	19.5	20.4
พอสมควร	32.8	27.2	30.0
บ่อย	17.1	20.8	18.9
เป็นประจำ	12.3	18.5	15.5
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(299)	100.0(298)	100.0(597)
4. ความสามารถแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกับ			
บิดาได้			
ไม่เคยเลย	13.0	11.7	12.4
นาน ๆ ครั้ง	17.7	19.1	18.4
พอสมควร	29.1	22.1	25.6
บ่อย	20.1	19.1	19.6
เป็นประจำ	20.1	28.1	24.1
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(299)	100.0(299)	100.0(598)

ค. การทำหีบคาพोज

ในส่วนนี้ได้ถามถึงการปฏิบัติในบางเรื่องที่นักเรียนมีต่อบิดา ทั้งในยามปกติและในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เพื่อที่จะเอาใจและทำให้บิดาพ้อใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การนำอาหารที่บิดาชอบไปให้

การที่นักเรียนนำอาหารที่บิดาชอบไปให้เพื่อเป็นการเอาใจบิดานั้น พบว่า ร้อยละ 35.5 ของนักเรียน ปฏิบัติเช่นนั้นเพียงนาน ๆ ครั้ง (ตารางที่ 5) โดยที่นักเรียนชาย ปฏิบัติในสัดส่วนที่สูงกว่ากับนักเรียนหญิงที่ตอบตนเองเดียวกัน (ร้อยละ 39.1 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 32.0) ส่วนผู้ที่ตอบว่า จัดหาอาหารที่บิดาชอบบ่อยพอสมควรคิดเป็นสัดส่วนที่มากรองลงมา คือ ร้อยละ 28.8 มีข้อน่าสังเกตว่า นักเรียนหญิงที่ตอบว่าทำบ่อยและเป็นประจำมีสัดส่วนที่สูงกว่า นักเรียนชาย (ร้อยละ 15.3 และ 13.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.7 และ 4.7)

2. การที่บุตรใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด

คำถามข้อต่อมาที่ใช้วัดการทำหีบคาพोज ก็คือ "คุณใช้จ่ายเงินอย่างประหยัด เพราะคุณรู้สึกว่ายังขอเงินมาใช้จากบิดาอยู่บ่อยเพียงใด" คำตอบที่ได้คือ ประมาณ 2 ใน 5 หรือ ร้อยละ 39.6 ของนักเรียน ใช้จ่ายเงินประหยัดบ้างพอสมควร (ตารางที่ 5) โดยสัดส่วนของ นักเรียนหญิงที่ตอบเช่นนั้นใกล้เคียงกับสัดส่วนของนักเรียนชาย เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ที่ตอบว่าปฏิบัติ บ่อยและเป็นประจำคิดเป็นสัดส่วนที่ไม่น้อย คือ ร้อยละ 20.9 และ 21.5 ตามลำดับ โดยที่ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่พอ ๆ กัน

3. การนำของขวัญไปหีบคาในวันสำคัญ

การนำของขวัญไปหีบคาในวันสำคัญเป็นส่วนหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงการทำให้ บิดาพ้อใจ โดยพบว่า ร้อยละ 30.5 ของนักเรียน นำของขวัญไปหีบคานานาน ๆ ครั้ง (ตารางที่ 5) โดยที่นักเรียนชายปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 33.4 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 27.7) ส่วนผู้ที่ตอบว่า นำของขวัญไปหีบคาบ่อยและเป็นประจำมีน้อย คือ ร้อยละ 12.2 และ 15.3 ตามลำดับ โดยที่นักเรียนหญิงปฏิบัติในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย อาจเป็น

เพราะนักเรียนหญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่านักเรียนชายจึงจำวันสำคัญต่าง ๆ ได้มากกว่าและ
นาของขวัญไปให้บิดาเป็นประจําในสัดส่วนที่ไม่น้อยคือ ร้อยละ 20.7

4. การอยู่ในรโเวาทของบิดา

คำถามอีกข้อหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงการทําให้บิดาพอใจก็คือ "คุณปฏิบัติตาม
ที่บิดาขอร้องหรือต้องการปอยเพียงใด" ข้อมูลในตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ร้อยละ 36.8 ของ
นักเรียนปฏิบัติตามที่บิดาต้องการบ้างพอสมควร โดยที่ร้อยละ 38.5 ของนักเรียนชาย ปฏิบัติตน
เช่นนั้น ขณะที่ร้อยละ 35.1 ของนักเรียนหญิง ตอบทานองเดียวกัน แต่นักเรียนที่ตอบว่า ไม่เคย
ปฏิบัติตามที่บิดาต้องการเลยมีเพียงร้อยละ 2.9 โดยสัดส่วนของนักเรียนหญิงใกล้เคียงกับ
นักเรียนชาย (ร้อยละ 3.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 2.4)

สรุป รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ซึ่งวัดจากการปฏิบัติตามเรื่องต่าง ๆ

4 เรื่อง เพื่อทําให้บิดาพอใจนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ส่วนนักเรียนชายและหญิงได้ปฏิบัติตามข้างปอย
นับได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตรอยู่ในระดับดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามการทำให้บิดาพอใจและเพศบุตร

การทำให้บิดาพอใจ	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การนำอาหารที่บิดาชอบไปให้ท่านเพื่อเป็น			
การเอาใจ			
ไม่เคยเลย	19.2	11.0	15.1
นาน ๆ ครั้ง	39.1	32.0	35.5
พอสมควร	29.3	28.3	28.8
บ่อย	7.7	15.3	11.6
เป็นประจำ	4.7	13.3	9.0
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(297)	100.0(300)	100.0(597)
2. การใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดเพราะต้องขอเงิน			
จากบิดา			
ไม่เคยเลย	5.1	6.7	5.9
นาน ๆ ครั้ง	13.2	11.0	12.1
พอสมควร	37.6	41.5	39.6
บ่อย	22.4	19.4	20.9
เป็นประจำ	21.7	21.4	21.5
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(295)	100.0(299)	100.0(594)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การทำให้บิดาพอใจ	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
3. การนำของขวัญไปให้บิดาในวันสำคัญ			
ไม่เคยเลย	23.0	16.7	19.8
นาน ๆ ครั้ง	33.4	27.7	30.5
พอสมควร	22.0	22.3	22.1
บ่อย	11.8	12.7	12.2
เป็นประจำ	9.8	20.7	15.3
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(296)	100.0(300)	100.0(596)
4. การปฏิบัติตนตามที่บิดาต้องการ			
ไม่เคยเลย	2.4	3.3	2.9
นาน ๆ ครั้ง	11.5	12.4	11.9
พอสมควร	38.5	35.1	36.8
บ่อย	32.1	28.4	30.3
เป็นประจำ	15.5	20.7	18.2
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(296)	100.0(300)	100.0(595)

ง. ความไม่เข้าใจกัน

ความไม่เข้าใจกันเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพความสัมพันธ์ แต่เป็นในทางลบ โดยพิจารณาจากการที่นักเรียนถูกคาดหวังเกินเกี่ยวกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ, การมีปากเสียงกันระหว่างนักเรียนกับบิดา, และความรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจของนักเรียนที่เนื่องมาจากบิดา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การที่นักเรียนถูกบิดาคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย

คำถามที่แสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจระหว่างบิดากับบุตร ในข้อแรกก็คือ "บิดาของคุณคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ป้อยเพียงใด" คำตอบที่ได้ คือ ร้อยละ 28.1 ของนักเรียน ถูกบิดาคาดหวังพอสมควร (ตารางที่ 6) โดยที่นักเรียนชายได้รับการปฏิบัติเช่นนั้นจากบิดาในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 33.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 23.3) แต่ประมาณเกือบ 1 ใน 10 ของนักเรียน (ร้อยละ 8.0) ตอบว่า ถูกบิดาคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นประจำ และน่าสังเกตว่า มีนักเรียนประมาณ 1 ใน 5 (ร้อยละ 20.4) ถูกบิดาคาดหวังบ้างนาน ๆ ครั้ง โดยที่นักเรียนหญิงได้รับการปฏิบัติเช่นนั้นจากบิดาร้อยละ 24.3 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชายที่ตอบตนเองเดียวกัน

2. การมีปากเสียงกันระหว่างบุตรกับบิดา

เมื่อถามถึงเรื่องการมีปากเสียงกันระหว่างนักเรียนกับบิดาว่า เกิดขึ้นบ่อยเพียงใด พบว่า เกือบ 2 ใน 5 ของนักเรียน มีปากเสียงกับบิดาบ่อย (ตารางที่ 6) โดยที่นักเรียนชายปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 38.2 และร้อยละ 37.8 ตามลำดับ) แต่มีเพียงร้อยละ 5.5 ของนักเรียน ไม่เคยมีปากเสียงกับบิดาเลย โดยนักเรียนหญิงที่ปฏิบัติเช่นนั้นในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 7.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 3.7) และน่าสังเกตว่า นักเรียนที่มีปากเสียงกับบิดาเป็นประจำมีถึงร้อยละ 36.6 อาจเป็นเพราะนักเรียนกับบิดาไม่เข้าใจกัน ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการประกอบกัน เช่น วัย ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ฯลฯ หรือเกิดจากปัจจัยอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมา

3. การที่บุตรรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจเนื่องมาจากบิดา

สำหรับการที่บุตรรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจโดยมีสาเหตุมาจากบิดานั้น เป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจกันระหว่างบุตรกับบิดา ซึ่งคำถามที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ดังกล่าวในข้อต่อมาก็คือ "บิดาของคุณทำให้รู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจบ่อยเพียงใด" คำตอบที่ได้ ทำให้เห็นได้ชัดว่า เกือบ 2 ใน 5 ของนักเรียน มีความรู้สึกดังกล่าวบ่อย (ตารางที่ 6) โดยที่นักเรียนชายมีความรู้สึกเช่นนี้นานสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 40.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 36.7) แต่ผู้ที่ตอบว่า ไม่เคยมีความรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจเนื่องมาจากบิดาเลยมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 6.4) และน่าสนใจว่า 1 ใน 3 ของนักเรียน ตอบว่า มีความรู้สึกดังกล่าวเป็นประจำ (ร้อยละ 32.8) โดยที่นักเรียนหญิงรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจเนื่องจากบิดาเป็นประจำในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 35.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 30.0)

สรุป รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและบุตรโดยพิจารณาจากความเข้าใจกันนั้น พบว่า เป็นบวกเชิงลบมากกว่า กล่าวคือ บุตรรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจ เนื่องจากบิดาอยู่บ่อย ๆ มีปากเสียงกันเป็นประจำหรือบ่อยทีเดียว และบิดาตำหนิบุตรบ่อยพอสมควร เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้บุตรมีความรู้สึกว่าไม่ค่อยเข้าใจตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 ร้อยละของผู้ตอบจำแนกตามความไม่เข้าใจกันระหว่างบุตรกับบิดาและเพศบุตร

ความไม่เข้าใจกันระหว่างบุตรกับบิดา	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
1. บิดาทาหนักบุตรเกี่ยวกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ			
เป็นประจำ	8.4	7.7	8.0
บ่อย	26.9	26.7	26.8
พอสมควร	33.0	23.3	28.1
นาน ๆ ครั้ง	16.5	24.3	20.4
ไม่เคยเลย	15.2	18.0	16.6
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(297)	100.0(300)	100.0(597)
2. การมีปากเสียงกัน			
เป็นประจำ	36.5	36.8	36.6
บ่อย	38.2	37.8	38.0
พอสมควร	16.6	12.0	14.3
นาน ๆ ครั้ง	5.1	6.0	5.5
ไม่เคยเลย	3.7	7.4	5.5
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(296)	100.0(299)	100.0(595)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความไม่เข้าใจกันระหว่างบุตรกับบิดา	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
3. บุตรรู้สึกอึดอัดหรือคับข้องใจเนื่องจากบิดา			
เป็นประจำ	30.0	35.7	32.8
บ่อย	40.4	36.7	38.5
พอสมควร	19.5	12.6	15.7
นาน ๆ ครั้ง	5.1	8.0	6.5
ไม่เคยเลย	5.1	7.7	6.4
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(297)	100.0(300)	100.0(597)

จ. ความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยม

ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดาในอีกรูปแบบหนึ่งนั้นนำชีวิตจากความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยมระหว่างนักเรียนกับบิดา โดยมีคำถามที่แสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกันเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา, การคบเพื่อน, การแต่งกาย, การใช้จ่ายเงิน, และการเมือง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษา

สำหรับประเด็นแรกนี้เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับการที่มีความเห็นคล้ายคลึงกันในการศึกษาระหว่างนักเรียนกับบิดา พบว่า กว่า 1 ใน 3 ของนักเรียน มีความเห็นด้านการศึกษตรงกันกับบิดา (ตารางที่ 7) โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นอยู่ในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 40.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 32.7) แต่ 1 ใน 20 ของนักเรียน มี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาไม่ตรงกันกับบิดาเลย (ร้อยละ 3) และเป็นที่น่าสนใจได้ว่า มีนักเรียนตอบว่า ตนเองกับบิดามีความคิดเห็นในด้านดังกล่าวค่อนข้างตรงกัน (ร้อยละ 21.5) โดยนักเรียนชายตอบเช่นนั้นในส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 27.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 15.4)

2. การคบเพื่อน

คำถามที่แสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็น ระหว่างนักเรียนกับบิดาในข้อต่อมาก็คือ "ความคิดเห็นของคุณกับบิดาในด้านของการคบเพื่อน มีความคล้ายคลึงกันเพียงใด" คำตอบที่ได้ คือ ประมาณเกือบ 1 ใน 3 ของนักเรียน มีความคิดเห็นในด้านดังกล่าวตรงกันกับบิดาเป็นส่วนใหญ่ (ตารางที่ 7) โดยนักเรียนหญิงตอบเช่นนั้นในส่วนที่ใกล้เคียงนักเรียนชาย (ร้อยละ 31.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 29.7) และน่าสนใจว่า 1 ใน 5 ของนักเรียน มีความคิดเห็นตรงกันกับบิดาในเรื่องการคบเพื่อน โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ตอบเช่นนั้นอยู่ในสัดส่วนที่พอ ๆ กัน

3. การแต่งกาย

สำหรับความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับการแต่งกายของนักเรียนกับบิดา พบว่า เกือบ 1 ใน 4 ของนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการแต่งกายค่อนข้างตรงกันกับบิดา โดยที่นักเรียนหญิงตอบเช่นนั้นในส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 23.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 25.0) แต่ประมาณ 1 ใน 10 ของนักเรียน มีความคิดเห็นในเรื่องการแต่งกายไม่ตรงกันเลย และน่าสนใจว่า นักเรียนชายตอบดังกล่าวในส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 13.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 8.4) อย่างไรก็ตามเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการแต่งกายเพียงอย่างเดียวอาจไม่สามารถบอกได้อย่างชัดเจนว่า นักเรียนกับบิดามีความคิดเห็นตรงกันหรือไม่ เพราะความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อาจจะพิจารณาจากปัจจัยอื่นประกอบกันด้วย เช่น ความแตกต่างระหว่างวัยของบิดากับนักเรียน เป็นต้น

4. การใช้จ่ายเงิน

คำถามที่แสดงให้เห็นถึงความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็น ของนักเรียน กับบิดาในข้อต่อมาก็คือ "คุณกับบิดามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการใช้เงินอย่างไร" คำตอบที่ได้คือ ร้อยละ 29.3 ของนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการใช้เงินค่อนข้างตรงกันกับบิดา (ตารางที่ 7) โดยที่นักเรียนหญิงและนักเรียนชายตอบเช่นนั้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 28.9 และร้อยละ 29.7) และน่าสังเกตว่า ประมาณ 1 ใน 4 ของนักเรียน มีความเห็นตรงกันเป็นส่วนใหญ่กับบิดาในเรื่องดังกล่าว โดยนักเรียนชายที่ตอบเช่นนั้นมีส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 25.3 และร้อยละ 22.8)

5. การเมือง

ความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการเมืองนั้น พบว่า 1 ใน 4 ของนักเรียน มีความคิดเห็นค่อนข้างตรงกันกับบิดาในเรื่องการเมือง (ตารางที่ 7) แต่ประมาณเกือบ 1 ใน 5 ของนักเรียน (ร้อยละ 17.3) มีความคิดเห็นไม่ตรงกันกับบิดาเลยในเรื่องการเมือง

สรุป ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา ซึ่งพิจารณาจากความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยมนั้น พบว่า ส่วนใหญ่แล้วบุตรและบิดามีความคิดเห็นค่อนข้างตรงกัน 5 เรื่องที่ถามถึง จึงอาจกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดาอยู่ในระดับค่อนข้างดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ร้อยละของผู้ตอบจําแนกตามความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยมและเพศ
ของบุตร

ความคล้ายกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยม	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การศึกษา			
ไม่ตรงกันเลย	5.3	5.4	5.3
ตรงกันเป็นส่วนน้อย	10.0	7.0	8.5
ค่อนข้างตรงกัน	27.7	15.4	21.5
ตรงกันเป็นส่วนใหญ่	24.3	32.1	28.2
ตรงกัน	32.7	40.1	36.4
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(300)	100.0(298)	100.0(598)
2. การคบเพื่อน			
ไม่ตรงกันเลย	7.7	8.7	8.2
ตรงกันเป็นส่วนน้อย	17.7	13.1	15.4
ค่อนข้างตรงกัน	24.7	26.2	25.4
ตรงกันเป็นส่วนใหญ่	29.7	31.9	30.8
ตรงกัน	20.3	20.1	20.2
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(300)	100.0(298)	100.0(598)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคล้ายกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยม	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
3. การแต่งกาย			
ไม่ตรงกันเลย	13.3	8.4	10.4
ตรงกันเป็นส่วนน้อย	20.3	16.6	18.5
ค่อนข้างตรงกัน	25.0	23.3	24.2
ตรงกัน เป็นส่วนใหญ่	20.7	28.0	24.3
ตรงกัน	21.7	23*6	22.7
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(300)	100.0(296)	100.0(596)
4. การใช้จ่ายเงิน			
ไม่ตรงกันเลย	11.3	9.7	10.5
ตรงกันเป็นส่วนน้อย	12.0	17.8	14.9
ค่อนข้างตรงกัน	29.7	28.9	29.3
ตรงกัน เป็นส่วนใหญ่	25.3	22.8	24.1
ตรงกัน	21.7	20.8	21.2
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(300)	100.0(298)	100.0(598)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคล้ายกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยม	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
5. การเมือง			
ไม่ตรงกันเลย	15.5	19.1	17.3
ตรงกันเป็นส่วนน้อย	22.3	17.4	19.9
ค่อนข้างตรงกัน	22.3	28.2	25.3
ตรงกันเป็นส่วนมาก	18.2	18.1	18.2
ตรงกัน	1.6	17.1	19.4
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(296)	100.0(298)	100.0(594)

ฉ. การทํากิจกรรมร่วมกัน

ข้อมูลในตารางที่ 8 เป็นการแสดงถึงการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดา โดยมีทั้งการทํากิจกรรมร่วมกันในวันธรรมดาและวันหยุด ซึ่งประกอบไปด้วยการรับประทานอาหารเข้า-เย็นร่วมกัน, การทำงานภายในบ้านด้วยกัน, การพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกัน, การช่วยกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัว, และการออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกัน

1. การรับประทานอาหารเข้าร่วมกันระหว่างบุตรกับบิดา

ความสัมพันธ์ในด้านการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดานั้น ในคำถามข้อแรกก็คือ "ลูกกับบิดามีการรับประทานอาหารเข้าร่วมกันในวนจันทร์-ศุกร์บ่อยเพียงใด" คำตอบที่ได้คือ เกือบ 2 ใน 5 ของนักเรียน รับประทานอาหารเข้าร่วมกับบิดาบ้างนาน ๆ ครั้ง แต่ประมาณเกือบ 1 ใน 10 (ร้อยละ 8.8) ของนักเรียน รับประทานอาหารเข้าพร้อมกับบิดาเป็น

ประจำ โดยที่นักเรียนหญิงอยู่ส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชายที่ตอบตนเองเดียวกัน (ร้อยละ 9.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 8.1)

จากข้อมูลดังกล่าววิเคราะห์ได้ว่า การที่นักเรียนและบิดาไม่ค่อยได้รับประทานอาหารเช้าร่วมกันในวันธรรมดา อาจเนื่องมาจากชีวิตที่เร่งรีบของคนในกรุงเทพฯ ที่ต้องเผชิญกับปัญหาการจราจรที่ติดขัดทำให้ไม่มีเวลารับประทานอาหารเช้าที่บ้าน นอกจากนี้ก็มีนักเรียนบางกลุ่มที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาจึงไม่มีโอกาสรับประทานอาหารเช้าร่วมกัน

การพิจารณาเกี่ยวกับการรับประทานอาหารเช้าร่วมกัน ระหว่างบุตรกับบิดาในวันเสาร์-อาทิตย์นั้นก็เป็นส่วนหนึ่งในประเด็นของการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดาพบว่า ประมาณเกือบ 1 ใน 3 ของนักเรียน รับประทานอาหารเช้าร่วมกับบิดาในวันหยุดเป็นประจำ (ตารางที่ 8) โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 35.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 27.5) แต่ประมาณกว่า 3 ใน 20 ของนักเรียน (ร้อยละ 14.8) ไม่เคยทานอาหารเช้าร่วมกับบิดาเลยในวันหยุด โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 17.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 11.9) ซึ่งนักเรียนกลุ่มนี้อาจจะเป็นผู้ที่ไม่ได้อาศัยร่วมกับบิดาหรือจะเป็นเพราะนักเรียนกับบิดาตื่นนอนคนละเวลากันก็ได้

2. การรับประทานอาหารเช้าร่วมกันระหว่างบุตรกับบิดา

ในส่วนนี้จะศึกษาเกี่ยวกับการรับประทานอาหารเช้าร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดา โดยพิจารณาว่า ได้มีการทำกิจกรรมดังกล่าวมากน้อยเพียงใดในวันธรรมดาและวันหยุด ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่ใช้พิจารณาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดา โดยคำถามที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ดังกล่าวในข้อต่อมาก็คือ "คุณรับประทานอาหารเช้าพร้อมบิดาบ่อยเพียงใด" จากข้อมูลในตารางที่ 8 ชี้ให้เห็นว่า ประมาณ 1 ใน 3 ของนักเรียน รับประทานอาหารเช้าพร้อมกับบิดาในวันธรรมดาเป็นประจำ โดยที่นักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 38.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 29.8) แต่ประมาณกว่า 1 ใน 10 ของนักเรียนไม่เคยปฏิบัติเช่นนั้นเลย (ร้อยละ 11.5)

สำหรับในวันหยุด พบว่า ประมาณเกือบ 1 ใน 2 ของนักเรียน รับประทานอาหารเย็นพร้อมกับบิดาเป็นประจำ โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 52.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 40.8) แต่ประมาณเกือบ 1 ใน 10 ของนักเรียน ไม่เคยรับประทานอาหารเช้าพร้อมกับบิดาในวันหยุดเลย (ร้อยละ 8.5) โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในส่วนที่สูงกว่านักเรียนชายที่ตอบตนเองเดียวกัน (ร้อยละ 9.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.2)

3. การทำงานภายในบ้านด้วยกันระหว่างบุตรกับบิดา

การที่นักเรียนมีการทำงานภายในบ้านร่วมกันกับบิดาก็เป็นส่วนหนึ่ง que แสดงถึงการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างบุตรกับบิดาด้วย กล่าวคือ เกือบ 2 ใน 5 หรือร้อยละ 37.3 ของนักเรียน มีการทำงานภายในบ้านกับบิดาในวันจันทร์-ศุกร์บ้างนาน ๆ ครั้ง แต่ประมาณเกือบ 1 ใน 10 ของนักเรียน มีการทำกิจกรรมดังกล่าวกับบิดาในวันจันทร์-ศุกร์เป็นประจำ โดยนักเรียนชายมีการปฏิบัติเช่นนั้น ในส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 12.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.1) และน่าสังเกตว่า เกือบ 1 ใน 5 ของนักเรียน (ร้อยละ 18.1) ตอบว่า ตนกับบิดาไม่เคยทำงานภายในบ้านในวันจันทร์-ศุกร์ด้วยกันเลย โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นในส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 22.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 13.9)

เมื่อพิจารณาถึงการทำงานภายในบ้านด้วยกันระหว่างนักเรียนกับบิดา ในวันเสาร์-อาทิตย์ พบว่า เกือบ 1 ใน 3 ของนักเรียน ได้ทำงานภายในบ้านร่วมกันกับบิดาบ้างนาน ๆ ครั้ง โดย 1 ใน 3 ของนักเรียนหญิง ปฏิบัติเช่นนั้น ส่วนนักเรียนชาย ร้อยละ 28.3 ตอบตนเองเดียวกัน

การที่นักเรียนไม่ค่อยได้ทำงานภายในบ้านร่วมกับบิดาอาจเนื่องมาจากบิดามีภาระที่จะต้องออกไปทำงานข้างนอกตามสถานภาพหรือฐานะทางสังคม และยิ่งไปกว่านั้น ในวันหยุดนักเรียนก็อาจจะออกไปเที่ยวข้างนอกบ้าน จึงไม่ค่อยได้มีเวลาทำกิจกรรมดังกล่าวร่วมกันกับบิดาหรือบางกรณีก็อาจจะใช้เวลาอยู่บ้านด้วยกัน แต่ต่างคนต่างก็ทำงานของตนเอง และบางกลุ่มอาจ

เป็นเพราะนักเรียนกับบิดาไม่ได้อยูในบ้านเดียวกัน หรืออาจเป็นเพราะเหตุผลอื่น

4. การพักผ่อนอยู่ในบ้านด้วยกันระหว่างบุตรกับบิดา

คำถามเกี่ยวกับการพักผ่อนอยู่ในบ้านด้วยกันระหว่างบุตรกับบิดาในวันจันทร์-ศุกร์นั้นก็คือ "คุณได้พักผ่อนอยู่ในบ้านร่วมกันกับบิดาเช่น ดูทีวี, ออกกำลังกาย ฯลฯ ปอยเพียงใด" คำตอบที่ได้รับคือ ร้อยละ 28.4 ของนักเรียน มีการพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกันกับบิดาเป็นประจำทุกวันธรรมดา (ตารางที่ 8) โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้นานสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 33.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 23.6) แต่ประมาณเกือบ 1 ใน 5 ของนักเรียน มีการพักผ่อนอยู่ในบ้านด้วยกันกับบิดาบ้างนาน ๆ ครั้ง โดยนักเรียนชายปฏิบัติเช่นนั้นานสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 21.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 13.9) และน่าสนใจว่า 1 ของนักเรียนตอบว่า พักผ่อนอยู่กับบ้านร่วมกับบิดาบ่อย ๆ โดยที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงตอบในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สำหรับประเด็นเกี่ยวกับการพักผ่อนร่วมกันในบ้านระหว่างนักเรียนกับบิดาในวันเสาร์-อาทิตย์ พบว่า กว่า 1 ใน 3 ของนักเรียน มีการพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกันกับบิดาเป็นประจำ (ตารางที่ 8) โดยนักเรียนชายที่ปฏิบัติเช่นนั้น มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับนักเรียนหญิงที่ตอบตนเองเดียวกัน (ร้อยละ 33.7 และร้อยละ 38.6) แต่เกือบ 1 ใน 10 ของนักเรียนไม่เคยพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกันกับบิดาวันหยุดเลย (ร้อยละ 8.3) โดยนักเรียนหญิงปฏิบัติเช่นนั้น มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 9.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 6.8) และน่าสนใจว่า 1 ใน 5 ของนักเรียน มีการพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกันกับบิดาวันหยุดบ้างพอสมควร (ร้อยละ 20.5) โดยนักเรียนชายที่ปฏิบัติเช่นนั้นอยู่ในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิงที่ตอบตนเองเดียวกัน (ร้อยละ 22.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 19.0)

5. การช่วยกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายนอกครอบครัว

ข้อมูลต่อไปนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องภายนอกครอบครัวระหว่างนักเรียนกับบิดาในวันจันทร์-ศุกร์ พบว่า เกือบ 1 ใน 3 ของนักเรียน ช่วยกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับบิดาเกี่ยวกับเรื่องภายนอกครอบครัวบ้างพอสมควร (ตารางที่ 8) แต่ร้อยละ 16.8

ของนักเรียนตอบว่า ช่วยกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับบิดาในเรื่องภายในครอบครัวบ่อย โดยที่นักเรียนชายปฏิบัติ เช่นนั้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 19.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 14.4) และน่าสนใจกว่า กว่า 1 ใน 4 ของนักเรียน มีการร่วมกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายใน ครอบครัวบ้างนาน ๆ ครั้ง โดยนักเรียนชายปฏิบัติเช่นนั้นอยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 25.9 และร้อยละ 28.2 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาถึงการช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัว ระหว่างนักเรียนกับบิดาในวันเสาร์-อาทิตย์แล้ว พบว่า กว่า 1 ใน 4 ของนักเรียน (ร้อยละ 26.1) มีการร่วมกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัวบ้างนาน ๆ ครั้ง โดยนักเรียนชายปฏิบัติ เช่นนั้นอยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 25.8 และร้อยละ 26.4 ตามลำดับ) แต่ประมาณกว่า 3 ใน 20 ของนักเรียน ช่วยกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายในครอบครัวกับบิดาเป็นประจำ (ร้อยละ 14.0) โดยนักเรียนชายปฏิบัติ เช่นนั้นในวันหยุดในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันกับนักเรียนหญิง (ร้อยละ 14.9 และร้อยละ 13.2 ตามลำดับ)

6. การออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกันระหว่างบุตรกับบิดา

เกี่ยวกับการที่นักเรียนกับบิดาออกไปเที่ยวข้างนอกบ้านด้วยกัน ในวันจันทร์-ศุกร์นั้น พบว่า กว่า 1 ใน 3 ของนักเรียน ได้ออกไปเที่ยวนอกบ้านกับบิดาในวันดังกล่าวบ้างนาน ๆ ครั้ง (ตารางที่ 8) โดยที่นักเรียนหญิงปฏิบัติ เช่นนั้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 36.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 34.6) แต่ประมาณกว่า 3 ใน 20 ของนักเรียน ได้ออกไปเที่ยวข้างนอกในวันธรรมดาไปกับบิดาบ่อย โดยนักเรียนชาย (ร้อยละ 16.1) และนักเรียนหญิงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 11.7) ตอบตนเองเดียวกัน

นอกจากการพิจารณาเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว จากตารางที่ 8 ยังมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกันระหว่างนักเรียนกับบิดาในวันเสาร์-อาทิตย์ว่า มีการทำกิจกรรมดังกล่าวร่วมกันบ่อยเพียงใด ผลของการศึกษา พบว่า ร้อยละ 29.8 ของนักเรียน มีการออกไปเที่ยวนอกบ้านกับบิดาในวันหยุดบ้างนาน ๆ ครั้ง โดยที่นักเรียน

หญิงปฏิบัติ เช่นนั้นในวันหยุดอยู่ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย (ร้อยละ 31.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 27.8) แต่ 1 ใน 5 ของนักเรียน 1 ได้ออกไปเที่ยวนอกบ้านกับบิดาในวันหยุดเป็นประจำ โดยที่นักเรียนชายปฏิบัติ เช่นนั้นในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิงที่ตอบตนเองเดียวกัน (ร้อยละ 23.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 16.9)

จะเห็นว่า ทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ค่อยออกไปเที่ยวกับบิดา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนอาจชอบไปเที่ยวกับเพื่อนรุ่นเดียวกันมากกว่าจะไปกับบิดา เนื่องจากปัญหาช่องว่างระหว่างวัยหรืออาจเกิดเพราะเหตุผลอื่น

สรุป การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดา โดยพิจารณาจากการทำกิจกรรมร่วมกันนั้น พบว่า ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาไม่ว่าจะเป็นวันจันทร์-ศุกร์หรือวันหยุดสุดสัปดาห์ อาจเป็นเพราะบิดาและบุตรมีเวลาว่างไม่ตรงกันจึงทำให้ไม่สามารถจะทำกิจกรรมร่วมกันได้บ่อย ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ร้อยละของผู้ตอบจําแนกตามการทํากิจกรรมร่วมกันและ เพศบุตร

การทํากิจกรรมร่วมกัน	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
1. การรับประทานอาหารเช้าร่วมกันในวันจันทร์			
-วันศุกร์			
ไม่เคยเลย	29.3	31.3	30.3
นาน ๆ ครั้ง	39.1	38.4	38.7
พอสมควร	18.5	13.6	16.1
บ่อย	5.1	7.1	6.1
เป็นประจำ	8.1	9.5	8.8
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(297)	100.0(294)	100.0(591)
2. การรับประทานอาหารเช้าร่วมกันในวันเสาร์			
-วันอาทิตย์			
ไม่เคยเลย	11.9	17.8	14.8
นาน ๆ ครั้ง	23.1	19.1	21.1
พอสมควร	21.4	12.1	16.7
บ่อย	16.3	15.1	15.7
เป็นประจำ	27.5	35.9	31.7
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(295)	100.0(298)	100.0(593)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การทํากิจกรรมร่วมกัน	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
3. การรับประทานอาหารเย็นร่วมกันในวันจันทร์			
-วันศุกร์			
ไม่เคยเลย	11.9	11.2	11.5
นาน ๗ ครั้ง	20.7	18.4	19.5
พอสมควร	21.7	12.9	17.3
บ่อย	15.9	18.7	17.3
เป็นประจำ	29.8	38.8	34.3
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(295)	100.0(294)	100.0(589)
4. การรับประทานอาหารเช้าร่วมกันในวันเสาร์			
-วันอาทิตย์			
ไม่เคยเลย	7.2	9.8	8.5
นาน ๗ ครั้ง	16.1	16.2	16.1
พอสมควร	15.4	7.4	11.4
บ่อย	20.5	14.1	17.3
เป็นประจำ	40.8	52.5	46.7
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(292)	100.0(297)	100.0(589)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การทํากิจกรรมร่วมกัน	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
5. การทํางานภายในบ้านด้วยกันในวันจันทร์			
-วันศุกร์			
ไม่เคยเลย	13.9	22.2	18.1
นาน ๆ ครั้ง	36.3	38.4	37.3
พอสมควร	21.0	17.2	19.1
บ่อย	16.6	15.2	15.9
เป็นประจำ	12.2	7.1	9.6
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(295)	100.0(297)	100.0(592)
6. การทํางานภายในบ้านด้วยกันในวันเสาร์			
-วันอาทิตย์			
ไม่เคยเลย	9.9	16.2	13.1
นาน ๆ ครั้ง	28.3	33.4	30.9
พอสมควร	27.6	23.0	25.3
บ่อย	16.7	14.5	15.6
เป็นประจำ	17.4	12.8	15.1
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(293)	100.0(296)	100.0(589)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การทํากิจกรรรมร่วมกัน	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
7. การพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกันในวันจันทร์			
-วันศุกร์			
ไม่เคยเลย	7.8	9.8	8.8
นาน ๆ ครั้ง	21.3	13.9	17.6
พอสมควร	20.6	19.0	19.8
บ่อย	26.7	24.1	25.4
เป็นประจำ	23.6	33.2	28.4
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(292)	100.0(297)	100.0(589)
8. การพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกันในวันเสาร์			
-วันอาทิตย์			
ไม่เคยเลย	6.8	9.8	8.3
นาน ๆ ครั้ง	14.3	12.2	13.2
พอสมควร	22.1	19.0	20.5
บ่อย	23.1	22.3	21.7
เป็นประจำ	33.7	38.6	36.2
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(294)	100.0(295)	100.0(589)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การทํากิจกรรมร่วมกัน	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
9. การช่วยกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายนอก			
ครอบครัววันจันทร์-วันศุกร์			
ไม่เคยเลย	11.8	15.4	13.6
นาน ๆ ครั้ง	25.9	28.2	27.1
พอสมควร	31.1	30.9	31.1
บ่อย	19.2	14.1	16.8
เป็นประจำ	11.8	11.1	11.4
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(297)	100.0(298)	100.0(595)
10. การช่วยกันแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องภายใน			
ครอบครัววันเสาร์-อาทิตย์			
ไม่เคยเลย	11.2	14.5	12.9
นาน ๆ ครั้ง	25.8	26.4	26.1
พอสมควร	28.8	27.4	28.1
บ่อย	19.3	18.6	19.1
เป็นประจำ	14.9	13.2	14.0
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(295)	100.0(296)	100.0(591)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การทํากิจกรรมร่วมกัน	เพศบุตร		รวม
	ชาย	หญิง	
11. การออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกันในวันจันทร์			
-วันศุกร์			
ไม่เคยเลย	14.4	16.4	15.4
นาน ๆ ครั้ง	34.6	36.8	35.7
พอสมควร	23.8	21.4	22.6
บ่อย	16.1	11.7	13.6
เป็นประจำ	11.1	13.7	12.4
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(298)	100.0(299)	100.0(597)
12. การออกไปเที่ยวนอกบ้านด้วยกันในวันเสาร์			
-วันอาทิตย์			
ไม่เคยเลย	12.2	12.8	12.5
นาน ๆ ครั้ง	27.8	31.8	29.8
พอสมควร	23.1	18.2	20.6
บ่อย	20.0	14.2	17.1
เป็นประจำ	16.9	23.0	20.0
รวม (จำนวนตัวอย่าง)	100.0(295)	100.0(296)	100.0(591)

ส่วนที่สอง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุตรวัยรุ่นกับบิดา

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุตรวัยรุ่นกับบิดา ในกรุงเทพมหานคร โดยแยกพิจารณาตามเพศว่า มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุตรวัยรุ่นกับบิดา แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร โดยใช้การทดสอบ F-test และนำปัจจัยต่าง ๆ เช่น ปัจจัยทางประชากรสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งมีผู้ได้ศึกษาไว้แล้วว่า มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุตรและบิดามาพิจารณาประกอบด้วยในฐานะตัวแปรอิสระ ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ก. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร สังคม และ เศรษฐกิจกับความใกล้ชิด

สนิทสนม

1. ปัจจัยทางประชากร

สำหรับปัจจัยทางประชากรที่นำมาพิจารณาร่วมกับความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดา ได้แก่ อายุของบิดาและจำนวนพี่น้องของนักเรียนหญิง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) อายุของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาของนักเรียนชายแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีอายุแตกต่างกัน มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 9) ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า นักเรียนชายที่บิดามีอายุมาก มีแนวโน้มที่จะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีอายุน้อย กล่าวคือ นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากที่สุด คือ 3.0122 รองลงมาคือ นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป และต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.9660 และ 2.7378 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่ม 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาน้อยที่สุด คือ 2.0306 ผลการวิเคราะห์นี้จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดากับบิดาใกล้เคียงกัน กล่าวคือ นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ใน

กลุ่มอายุ 45-49 ปี และตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากพอ ๆ กัน คือ 3.1205 และ 3.1141 ตามลำดับ รองลงมาคือ นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี และ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.9527 และ 2.9299 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาของนักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อยและนักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมของนักเรียนที่บิดามีอายุน้อยและนักเรียนที่บิดามีอายุมาก ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พร้อมทดสอบด้วย F-test พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นแสดงให้เห็นว่า อายุของบิดาไม่มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอายุบิดาของนักเรียนเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้ความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดาแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะมีปัจจัยด้านอื่นที่มีผลร่วมกันกับอายุของบิดา

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนชายและนักเรียนหญิงผ่านกระบวนการทางสิ่งแวดล้อมหรือมีประสบการณ์ทางสังคมในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีรูปแบบของความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาแตกต่างกัน ซึ่งอาจเกิดจากความแตกต่างทางเพศของนักเรียนก็ได้ หรืออาจเกิดจากเหตุผลอื่น

(2) จำนวนพี่น้องของบุตร น่าจะมีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดา เพราะในครอบครัวที่มีบุตรหลายคน บุตรแต่ละคนอาจจะได้รับการเอาใจใส่ดูแลหรือมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำจำนวนพี่น้องมาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ผลดังนี้

2.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้องมากคือ ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.8694 ในขณะที่นักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อย คือ 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.0682 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่มีพี่น้องมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่มีพี่น้องน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่มีพี่น้องมาก (ตารางที่ 9)

เมื่อนำปัจจัยทางด้านอายุของบิดามาพิจารณาร่วมด้วย เพื่อวิเคราะห์ว่า นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุเดียวกันแต่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกันจะมีความสนิทสนมกับบิดาแตกต่างกันหรือไม่ พบว่า อายุของบิดาและจำนวนพี่น้องของนักเรียนชาย ไม่มีผลกระทบต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนชายกับบิดา (ตารางที่ 10) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนชายเป็นเพศเดียวกับบิดา ซึ่งอาจมีส่วนทำให้นักเรียนมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาอยู่แล้วจึงไม่พบว่า อายุของบิดามีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาก็เป็นได้ หรืออาจเป็นเพราะเหตุผลอื่น

2.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.1776 ส่วนนักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.9149 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test แล้วพบว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนหญิง มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ด้านดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจะเห็นว่า นักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่มีพี่น้องน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่มีพี่น้องมาก (ตารางที่ 9)

เมื่อนำอายุของบิดามาพิจารณาร่วมด้วย พบว่า ทั้งอายุและจำนวนพี่น้องของนักเรียนหญิง มีผลกระทบต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างบิดากับบุตร อย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 10) โดยนักเรียนหญิงที่บิดามารดาอายุน้อยและมีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาอายุมากและมีพี่น้องมาก

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาของนักเรียนที่มีพี่น้องน้อยและนักเรียนที่มีพี่น้องมาก ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีแนวโน้มของความสัมพันธ์ที่คล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนที่มีพี่น้องมากจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนที่มีพี่น้องน้อย อย่างไรก็ตาม เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนหญิงมีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา แต่ไม่พบในนักเรียนชาย

2. ปัจจัยทางสังคม

สถานภาพสมรสของบิดา การศึกษาของบิดา และสถานภาพอยู่รวมกันเป็นปัจจัยทางสังคมที่นำมาวิเคราะห์ร่วมกับความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างบุตรกับบิดา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) สถานภาพสมรสของบิดา ซึ่งเป็นเกณฑ์การแบ่งสถานะทางครอบครัวของนักเรียนให้แตกต่างกัน ผลการวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่เด็กเรียนที่อยู่ครอบครัวที่แตกแยก มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาน้อยกว่าเด็กเรียนที่อยู่ครอบครัวที่มีทั้งบิดามารดาอยู่ด้วย ผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มสถานภาพการสมรสของบิดาเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ มาพิจารณานฐานะตัวแปรอิสระ โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ได้ผลการศึกษาดังนี้ (ตารางที่ 11)

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.0195 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเพียง 2.5556 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามารดา

หย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.1630 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างหรือแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเพียง 2.3693 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test แล้ว พบว่า สถานภาพสมรสของบิดา มีผลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาของนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่แล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สถานภาพสมรสของบิดา มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนและบิดา และมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกัน

(2) ระดับการศึกษาของบิดา ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มระดับการศึกษาของบิดาเป็น 2 กลุ่ม คือ บิดาที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 และบิดาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป มาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระ ซึ่งมีผลการศึกษาดังนี้ (ตารางที่ 11)

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง (ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป) มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.0923 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาดำ (ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4) มีค่าเฉลี่ยความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.8120 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะ

ากลัซซิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.8180 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.2641 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test แล้วพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามีผลกระทบต่อความใกล้ชิดสนิทสนมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีระดับการศึกษาสูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมของนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงและนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจมีปัจจัยแวดล้อมทางด้านอื่นที่มีอิทธิพลร่วมด้วย ซึ่งแนวโน้มของความสัมพันธ์มีทิศทางไปในทางเองเดียวกันทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

(3) สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถทำให้บุตรมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาได้ ผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มสถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและนักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง เพื่อวิเคราะห์ว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาแตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาหรือไม่ ผลการศึกษาดังนี้ (ตารางที่ 11)

3.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.0473 ในขณะที่นักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเพียง 2.6250 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.1289 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.7311 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับของนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาจะใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อาศัยอยู่กับบิดาจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

อาชีพของบิดา และรายได้ของครอบครัว เป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจที่นำมาวิเคราะห์กับความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) อาชีพของบิดา นักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพด้านวิชาชีพและด้านการพาณิชย์ในสัดส่วนที่พอ ๆ กัน ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดาได้ การที่บิดาประกอบอาชีพที่มีลักษณะงานที่ไม่วุ่นวายและทำงานที่มีกำหนดเวลาที่แน่นอนอาจมีผลทำให้นักเรียนกับบิดาใกล้ชิดสนิทสนมกันมากขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งอาชีพของบิดาออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1. อาชีพทางด้านวิชาชีพ วิชาการ งานการจัดการ เสมียน พนักงาน และงานที่เกี่ยวข้อง 2. อาชีพทางการพาณิชย์และงานที่เกี่ยวข้อง 3. อาชีพทางด้านใช้แรงงาน ช่าง กรรมกร งานบริการและงานที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง ปรากฏดังนี้ (ตารางที่ 12)

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนชายกับบิดา พบว่า นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพเกี่ยวกับทางด้านวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย

คะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.1651 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านการพาณิชย์มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมเท่ากับ 2.9875 และนักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.7138 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ มีแนวโน้มที่จะใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพด้านอื่นซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพต่างกัน พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานและการพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.8343 และ 3.1034 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 3.2143 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test แล้วพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป เมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาของนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพและนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่นทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย พบว่า อาชีพของบิดา มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดา ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีแบบแผนความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวคล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

(2) รายได้ของครอบครัว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งรายได้ของครอบครัวสามารถสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่

อาจนำมาซึ่งความไม่ใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างบุตรกับบิดาได้ ในการวิจัยครั้งนี้จะแบ่งรายได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1. ต่ำกว่า 15,000 บาท 2. 15,000-30,000 บาท และ 3. 30,001 บาท ขึ้นไปโดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ดังนี้ (ตารางที่ 11)

2.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากพอ ๆ กัน คือ 3.0556 และ 3.0938 ตามลำดับ และนักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาน้อยที่สุด คือ 2.7105 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า รายได้ของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนชายกับบิดา อย่างไรก็ดี นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

2.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากที่สุดคือ 3.1136 รองลงมาคือ นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาเท่ากับ 2.9571 และ 2.8846 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ดี จะเห็นได้ว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงกว่าจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า

สรุป เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความใกล้ชิดสนิทสนมของนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงและนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ทั้ง

นักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีทิศทางไปบนทางนองเดียวกัน โดยนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำมีค่าเฉลี่ยความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาน้อยกว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง

นอกจากนี้ เมื่อผู้วิจัยนำการศึกษาของบิดา และอาชีพของบิดามา พิจารณาพร้อมด้วยเพื่อทดสอบว่า ปัจจัยทั้ง 2 ดังกล่าวมีอิทธิพลร่วมด้วยหรือไม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านอาชีพของบิดากับรายได้ครอบครัว และการศึกษาของบิดากับรายได้ครอบครัว ไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมจําแนกตามปัจจัยทางประชากรและ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	2.7378(41)	.9633
40-44 ปี	2.0306(90)	.9413
45-49 ปี	3.0122(82)	.9670
50 ปี	2.9660(81)	.9729
รวม	2.9668(294)	.9602
F-Value = .9705		Sig = .4070

<u>หญิง/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	2.9527(37)	1.1575
40-44 ปี	2.9299(82)	1.0238
45-49 ปี	3.1205(83)	1.0281
50 ปี	3.1141(92)	1.1323
รวม	3.0442(294)	1.0753
F-Value = .6649		Sig = .5742

ตารางที่ 9 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.0682(132)	.9735
3 คนขึ้นไป	2.8694(157)	.9395
รวม	2.9602(289)	.9586
F-Value = 3.1050		Sig = .0791
<u>หญิง/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.1776(145)	1.0720
3 คนขึ้นไป	2.9149(144)	1.0755
รวม	3.0467(289)	1.0799
F-Value = 4.3233		Sig = .0385

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนม จำแนกตามอายุของบิดา, จำนวนพี่น้องและ เพศบุตร

เพศ/อายุของบิดา/จำนวนพี่น้องของบุตร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อายุของบิดา/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
<u>ต่ำกว่า 40 ปี</u>		
1-2 คน	2.8088(17)	1.0021
3 คนขึ้นไป	2.6705(22)	.9771
<u>40-44 ปี</u>		
1-2 คน	3.0164(47)	.9791
3 คนขึ้นไป	2.8841(41)	.8590
<u>45-49 ปี</u>		
1-2 คน	3.2361(36)	.9635
3 คนขึ้นไป	2.8370(46)	.9431
<u>50 ปีขึ้นไป</u>		
1-2 คน	2.9609(32)	.9653
3 คนขึ้นไป	2.9792(48)	.9586
รวม	2.9602(289)	.9586

F-Value = .053

Sig. = .8190

ตารางที่ 10 (ต่อ)

เพศ/อายุของบิดา/จำนวนพี่น้องของบุตร	\bar{X}	S.D
<u>หญิง/อายุของบิดา/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
<u>ต่ำกว่า 40 ปี</u>		
1-2 คน	3.3667(15)	1.0516
3 คนขึ้นไป	2.6310(21)	1.1769
<u>40-44 ปี</u>		
1-2 คน	2.8372(43)	.9863
3 คนขึ้นไป	3.0321(39)	1.0671
<u>45-49 ปี</u>		
1-2 คน	3.3618(38)	.9893
3 คนขึ้นไป	2.9535(43)	1.0355
<u>50 ปีขึ้นไป</u>		
1-2 คน	3.2765(49)	1.1695
3 คนขึ้นไป	2.9085(41)	1.0851
รวม	3.0467(289)	1.0799
F-Value = 4.751		Sig = .031

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยคะแนนความถี่จิตสันทสมงานกตามปัจจัยทางสังคมและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.0195(257)	.9114
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.5556(36)	1.1834
รวม	2.9625(293)	.9588
F-Value = 7.5572		Sig = .0064
<u>หญิง/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.1630(294)	1.0276
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.3693(44)	1.1030
รวม	3.0442(294)	1.0753
F-Value = 21.8319		Sig = .0000
<u>ชาย/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.8120(121)	.9532
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.0923(149)	.9495
รวม	2.9967(270)	.9596
F-Value = 5.7990		Sig = .0167
<u>หญิง/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.8180(136)	1.0986
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.2641(142)	1.0249
รวม	3.0459(208)	1.0829
F-Value = 12.2658		Sig = .0005

ตารางที่ 11 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
ชาย/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.0473(238)	.9092
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	2.6250(56)	1.0965
รวม	2.9668(294)	.9602
F-Value = 9.0080		Sig = .0029
หญิง/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.1289(277)	1.0325
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	2.7311(66)	1.1613
รวม	3.0392(293)	1.0738
F-Value = 7.1658		Sig = .0079

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยคะแนนความใกล้ชิดสนิทสนมจำนวนตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและเพศ

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
ชาย/อาชีพของบิดา		
งานด้านวิชาชีพ ๑	3.1651 (106)	.9417
งานด้านการพาณิชย์ ๑	2.9875 (100)	.9830
งานด้านใช้แรงงาน ๑	2.7138 (76)	.9062
รวม	2.9805 (282)	.9608
F-Value = 5.0268		Sig = .0072
หญิง/อาชีพของบิดา		
งานด้านวิชาชีพ ๑	3.2143 (98)	1.0977
งานด้านการพาณิชย์ ๑	3.1034 (104)	1.0644
งานด้านใช้แรงงาน ๑	2.8343 (86)	1.0187
รวม	3.0608 (288)	1.0702
F-Value = 3.0597		Sig. = .0484

ศูนย์จิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.0556(45)	.8789
15,000-30,000 บาท	2.7105(57)	1.0316
ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป	3.0938(48)	.9292
รวม	2.9367(150)	.9655
F-Value = 2.5943		Sig. = .0781
<u>หญิง/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.9571(70)	1.1333
15,000-30,000 บาท	2.8846(52)	1.0103
ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป	3.1136(44)	1.1544
รวม	2.9759(166)	1.0990
F-Value = .5321		Sig. = .5884

ศูนย์จิตเวชศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร สังคม และเศรษฐกิจกับการพูด
แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

1. ปัจจัยทางประชากร

สำหรับปัจจัยทางประชากร ที่นำวิเคราะห์ร่วมกับการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างบิดากับบุตรนั้น คือ อายุของบิดาและจำนวนพี่น้องของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ได้นำเสนอเข้าในตารางที่ 13 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) อายุของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับบิดาที่มีอายุน้อย และนักเรียนชายที่บิดามีอายุมาก พบว่า มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาใกล้เคียงกัน คือ นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากที่สุด คือ 3.3333 รองลงมาคือ นักเรียนที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 ปี และ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาพอ ๆ กัน คือ 3.1646 และ 3.1098 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยที่สุด คือ 2.8232 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่มีบิดาอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่มีบิดาอายุมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาใกล้เคียงกัน กล่าวคือ นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากที่สุด คือ 3.3444 รองลงมา ได้แก่ นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 ปี และ ต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาพอ ๆ กัน คือ 3.2500 และ 3.2171 ตามลำดับ ส่วน

นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาในวัยที่ต่ำที่สุดคือ 3.1860 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า อายุของบิดาไม่มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจะเห็นว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดามีอายุน้อยและนักเรียนที่บิดามีอายุมากทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า ไม่มีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า อายุของบิดา ไม่มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนและบิดา และมีแนวโน้มของความสัมพันธ์บ้านทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีอายุน้อยมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนที่บิดามีอายุมาก อาจเนื่องมาจากบิดาที่อายุน้อยอาจไม่ได้มีโอกาสนักใกล้ชิดสนิทสนมกับนักเรียนเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นเพราะสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้บิดาที่มีอายุน้อยต้องทุ่มเทกับการทำงานเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวมากกว่าและอาจเป็นช่วงที่กำลังสร้างฐานะและมีความกระตือรือร้นในการทำงานมากกว่าก็เป็นได้หรืออาจเป็นเพราะปัจจัยอื่นที่มาประกอบทำให้นักเรียนที่บิดามีอายุน้อย มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดามีอายุมากก็ได้

(2) จำนวนพี่น้องของบุตร ในครอบครัวที่มีสมาชิกหลายคน บุตรแต่ละคนอาจจะได้รับการเอาใจใส่ดูแลหรือมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับบิดาต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยจึงนำจำนวนพี่น้องมาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง ปรากฏผลดังนี้

2.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3078 และนักเรียนชายที่มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 2.9937 เมื่อทดสอบ F-test แล้วพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่มีพี่น้อง

มากมีแนวโน้มที่จะมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.4021 ส่วนนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.1138 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test แล้ว พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่มีพี่น้องมากกับนักเรียนที่มีพี่น้องน้อยทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ จำนวนพี่น้องของนักเรียน มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดา และนักเรียนหญิงกับนักเรียนชายมีทิศทางของความสัมพันธ์ดังกล่าวไปในทางเดียวกัน

2. ปัจจัยทางสังคม

ปัจจัยทางสังคมที่นำมาวิเคราะห์ร่วมกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดา ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดา ระดับการศึกษาของบิดา และสถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 14)

(1) สถานภาพสมรสของบิดา ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งสถานะทางครอบครัวของนักเรียนให้แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มสถานภาพสมรสของบิดาเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ได้ผลการศึกษาดังนี้

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.1946 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดา

เท่ากับ 2.8514 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3865 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 2.5227 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ พบว่า สถานภาพสมรสของบิดา ไม่มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนและบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกัน

(2) ระดับการศึกษาของบิดา ผู้วิจัยแบ่งระดับการศึกษาของบิดาเป็น 2 กลุ่ม คือ บิดาที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4 และบิดาที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป มาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระ ได้ผลการศึกษาดังนี้

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 2.9126 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3674 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง พบว่า ผู้ที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 2.9795 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีค่าเฉลี่ยการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.4653 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงและนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแนวโน้มของความสัมพันธ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทิศทางไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำ มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับสูง

(3) สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่น่าจะมีส่วนทำให้บุตรมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาได้มากขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มสถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันเป็น 2 กลุ่ม คือ นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและนักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ผลการศึกษาตัวแปรนี้กับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามีดังนี้

3.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.2697 ในขณะที่นักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเพียง 2.6343 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดามีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3053 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.0644 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใดๆ ทั้งสิ้น นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดามีแนวโน้มที่จะมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อาศัยอยู่กับบิดาจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและนักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา พบว่า มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับบิดา ในทางกลับกัน สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน ไม่มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา ใดๆ ทั้งสิ้น มีแนวโน้มว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาจะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อาศัยอยู่กับบิดาจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ตัวแปรทางเศรษฐกิจ ที่น่าวิเคราะห์กับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างบุตรและบิดาได้แก่ อาชีพของบิดาและรายได้ของครอบครัว ซึ่งผลการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 15)

(1) อาชีพของบิดา อาชีพของบิดาอาจเกี่ยวข้องกับการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนกับบิดาได้ เนื่องจากอาชีพบางชนิดมีลักษณะงานที่ไม่หนักมากและมีกำหนดเวลาทำงานที่แน่นอน จึงอาจมีผลทำให้นักเรียนกับบิดามีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมากขึ้น ผู้วิจัยจึงนำอาชีพของบิดามาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่งปรากฏผลดังนี้

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพเกี่ยวกับทางด้านใช้แรงงานและการพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 2.9367 และ 3.1708 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3435 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับวิชาชีพ มีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานและการพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับวิชาชีพ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานและการพาณิชย์มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.0465 และ 3.2063 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.5255 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพและนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย และทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า อาชีพของบิดา มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีแบบแผนความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวคล้ายคลึงกันคือ นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

(2) รายได้ของครอบครัว เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ประเมินฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว งานวิจัยชิ้นนี้ได้แบ่งรายได้เป็น 3 กลุ่ม คือ ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

3.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่อยู่ครอบครัวที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากที่สุด คือ 3.5156 รองลงมา คือ นักเรียนชายที่อยู่ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.03194 และนักเรียนที่อยู่ครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยที่สุดคือ 2.9353 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัว มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่อยู่ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่อยู่ครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่อยู่ครอบครัวที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากที่สุด คือ 3.5341 รองลงมา คือ นักเรียนหญิงที่อยู่ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ย

คะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.0870 และนักเรียนหญิงที่อยู่
ครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
กับบิดาน้อยที่สุดคือ 2.9198 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัว
มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
และนักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดา
น้อยกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุย
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง และนักเรียนที่อยู่ใน
ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า รายได้ของครอบครัวมีอิทธิพลต่อ
การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนและบิดา โดยนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มี
รายได้ต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนที่อยู่ใน
ครอบครัวที่มีรายได้สูง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจำแนกตามปัจจัยทางประชากรและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	2.8232(41)	.9878
40-44 ปี	3.3333(90)	1.0014
45-49 ปี	3.1646(82)	1.1237
50 ปีขึ้นไป	3.1098(82)	.9518
รวม	3.1534(295)	1.0293
F-Value = 2.4100		Sig = .0672
<u>หญิง/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	3.2171(38)	1.0037
40-44 ปี	3.1860(82)	1.1248
45-49 ปี	3.2500(83)	1.0144
50 ปีขึ้นไป	3.3444(90)	1.2489
รวม	3.2568(293)	1.1167
F-Value = .3096		Sig = .8185

ตารางที่ 13 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.3078(132)	1.0090
3 คนขึ้นไป	2.9937(158)	1.0244
รวม	3.1371(290)	1.0277
	F-Value = 6.8960	Sig = .0091
<u>หญิง/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.4021(143)	1.0739
3 คนขึ้นไป	3.1138(145)	1.1399
รวม	3.2569(288)	1.1155
	F-Value = 4.8778	Sig = .0280

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จำแนกตามปัจจัยทางสังคมและเพศ

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.1946(257)	1.0131
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.8514(37)	1.1125
รวม	3.1514(294)	1.0305
F-Value = 3.6196		Sig = .0581
<u>หญิง/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.3865(249)	1.0554
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.5227(44)	1.1810
รวม	3.2658(293)	1.1167
F-Value = 24.1497		Sig = .0000

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.9126(123)	1.0313
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.3674(149)	.9981
รวม	3.1618(272)	1.0365
F-Value = 13.5780		Sig = .0003
<u>หญิง/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.9795(134)	1.1293
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.4653(144)	1.0497
รวม	3.2311(278)	1.1137
F-Value = 13.8173		Sig = .0002

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
ชาย/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.2697(241)	.9743
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	2.6343(54)	1.1146
รวม	3.1534(295)	1.0293
F-Value = 17.7722		Sig = .0000
หญิง/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.3053(226)	1.0905
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	3.0644(66)	1.1802
รวม	3.2509(292)	1.1139
F-Value = 2.4010		Sig = .1223

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยคะแนนการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อาชีพของบิดา</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๓	3.3435(107)	.9698
งานด้านการพาณิชย์ ๓	3.1708(101)	1.0105
งานด้านใช้แรงงาน ๓	2.9367(75)	1.0527
รวม	3.1740(283)	1.0160
F-Value = 3.6000		Sig = .0286
<u>หญิง/อาชีพของบิดา</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๓	3.5255(98)	1.0150
งานด้านการพาณิชย์ ๓	3.2063(103)	1.1183
งานด้านใช้แรงงาน ๓	3.0465(86)	1.1482
รวม	3.2647(287)	1.1073
F-Value = 4.6459		Sig. = .0103

ตารางที่ 15 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.0319(47)	.9290
15,000-30,000 บาท	2.9353(58)	1.0948
30,000 บาทขึ้นไป	3.5156(48)	.9115
รวม	3.1471(153)	1.0157
F-Value = 4.9686		Sig = .0081
<u>หญิง/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.0870(69)	1.1391
15,000 -30,000 บาท	2.9198(53)	1.1486
30,000 บาทขึ้นไป	3.5341(44)	.8967
รวม	3.1521(166)	1.1036
F-Value = 4.0763		Sig = .0187

ศูนย์วิจัยทางการแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรสังคมและ เศรษฐกิจกับความคล้ายคลึงกัน
ในด้านความคิดเห็นและค่านิยม

1. ปัจจัยทางประชากร

(1) อายุของบิดา

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีอายุน้อย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกัน ในด้านความคิดเห็นกับบิดาใกล้เคียงกันกับนักเรียนชายที่บิดามีอายุมากเพียงเล็กน้อยคือ นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากที่สุดคือ 3.4585 รองลงมาคือ นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 ปี และ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดาใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 16) เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใดๆก็ดี นักเรียนชายที่มีบิดาอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่มีบิดาอายุมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีอายุน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีอายุมาก

1.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุ 45-49 ปี และต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดามากที่พอ ๆ กัน คือ 3.4786 และ 3.4474 ตามลำดับ รองลงมา คือ นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 40-44 ปี และ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดาพอ ๆ กัน คือ 3.3518 และ 3.3444 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใดๆก็ดีจะเห็นว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีอายุน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีอายุมาก

สรุป เมื่อพิจารณาถึงความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดามีอายุน้อยและนักเรียนที่บิดามีอายุมาก ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า อายุ

ของบิดาไม่มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนและบิดา ทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีแนวโน้มของความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีอายุน้อยมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดามีอายุมาก

(2) จำนวนพี่น้องของบุตร

2.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3328 และนักเรียนชายที่มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3125 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ใดๆก็ตาม จะเห็นว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่มีพี่น้องมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่มีพี่น้องน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่มีพี่น้องมาก

2.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.4193 ส่วนนักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยมเท่ากับ 3.3848 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ ปัจจัยที่น่าจะมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวมากกว่าจำนวนพี่น้อง เช่น ปัจจัยทางด้านเพศและวัยที่แตกต่างกันหรือปัจจัยแวดล้อมอื่น เช่น การอยู่ในกลุ่มสังคมคนละกลุ่มกัน หรือการที่ได้มีการรับวัฒนธรรมในเรื่องของค่านิยมที่แตกต่างกันก็เป็นได้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่มีพี่น้องมากกับนักเรียนที่มีพี่น้องน้อย ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง และทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นแสดง

ว่า จำนวนพี่น้องไม่มีอิทธิพลต่อการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียนและบิดา และพบว่า มีทิศทางของความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปในทางตรงกันข้ามกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรทางด้านอายุของบิดามาพิจารณาพร้อมกับตัวแปรทางด้านจำนวนพี่น้อง เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีจำนวนพี่น้องและอายุของบิดาต่างกัน ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่า อายุของบิดายังไม่มีอิทธิพลเพียงพอที่จะช่วยให้ตัวแปรทางด้านจำนวนพี่น้องให้มีผลกระทบต่อความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็น และค่านิยมได้

2. ปัจจัยทางสังคม

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคล้ายคลึงกันด้านความคิดเห็น และค่านิยมของนักเรียนและบิดากับปัจจัยทางสังคม ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดา การศึกษาของบิดา และสถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 17)

(1) สถานภาพสมรสของบิดา

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3791 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเพียง 2.9297 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.4381 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.1628 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะมีความคล้ายคลึงกันในด้าน

ความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน และนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า สถานภาพสมรสของบิดา มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับบิดา ในขณะที่ปัจจัยดังกล่าว ไม่มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยมระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกัน

(2) ระดับการศึกษาของบิดา

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3987 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.2774 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีระดับการศึกษาสูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่มีระดับการศึกษาต่ำ

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.5245 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดา 3.2507 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียน

หญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงและนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง F-test พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กล่าวคือระดับการศึกษาของบิดา มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยมระหว่างนักเรียนชายกับบิดา แต่ไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวของนักเรียนหญิง อย่างไรก็ตามแนวโน้มความสัมพันธ์ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทิศทางไปในทางเดียวกัน กล่าวคือนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับสูง มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำ

(3) สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน

3.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาสถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันกับความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.2037 ในขณะที่นักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.3521 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาอาศัยอยู่กับบิดามีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อาศัยอยู่ครัวเรือนเดียวกันกับบิดา จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่ไม่ได้อาศัยอยู่ครัวเรือนเดียวกันกับบิดา

3.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.4774 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดา 3.1031 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับ

บิดามีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่ง
เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและนักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาทั้งนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิง และทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและ
นักเรียนหญิง กล่าวคือ สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันกับบิดา มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงกันในด้าน
ความคิดเห็นและค่านิยมกับบิดาและนักเรียนชาย แต่ไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าว
ระหว่างบิดาและนักเรียนหญิง อย่างไรก็ตาม มีแบบแผนของความสัมพันธ์ที่ไม่ต่างกัน

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

จากผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน อันได้แก่ อาชีพของบิดา และรายได้ของครอบครัว ไม่มีผลกระทบทำให้เกิดความแตกต่างของ
ความคล้ายคลึงกันด้านความคิดเห็นและค่านิยมระหว่างนักเรียนกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) อาชีพของบิดา นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกี่ยวกับทางด้านวิชาชีพ
การจ้างงานและการพาณิชย์ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความคล้ายคลึงกันด้านความคิดเห็นระหว่าง
นักเรียนกับบิดาได้ เช่น บิดาประกอบอาชีพที่มีลักษณะงานที่ไม่หนักมาก และมีกำหนดเวลาทำงานที่
แน่นอนทำให้อบรมสั่งสอนบุตรได้อย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจมีผลทำให้เด็กนักเรียนกับบิดามีความคล้ายคลึงใน
ด้านความคิดเห็นกันมากขึ้น การวิเคราะห์ความคล้ายคลึงกันด้านความคิดเห็นและค่านิยมร่วมกับ
อาชีพของบิดา ปรากฏผลดังนี้ (ตารางที่ 18)

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพเกี่ยวกับ
การจ้างงานและการพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันด้านความคิดเห็นกับบิดา
เท่ากับ 3.2571 และ 3.3420 ตามลำดับ และนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพมีค่า
เฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันด้านความคิดเห็นด้านดังกล่าวเท่ากับ 3.4019 เมื่อทดสอบความ

แตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพ มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรด้านการศึกษาของบิดามาพิจารณาประกอบกับอาชีพของบิดา พบว่า ตัวแปรทั้งสองตัว ไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่จะทำให้นักเรียนกับบิดามีความแตกต่างกันในด้านความคล้ายคลึงของความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอื่น กล่าวคือ ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานและค้าขาย มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.2909 และ 3.4194 ตามลำดับ และนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.4918 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test เพื่อเปรียบเทียบค่าความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดา ของนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพและอาชีพอื่น พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพและนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย และทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า อาชีพของบิดาไม่มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นกับบิดา ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีแบบแผนความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวคล้ายคลึงกันคือ นักเรียนที่มีบิดาประกอบอาชีพในกลุ่มวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันด้านความคิดเห็นกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่มีบิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งผลการศึกษานี้ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดาประกอบอาชีพอื่น

(2) รายได้ของครอบครัว

3.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดามากที่สุด คือ 3.3458 รองลงมา คือ นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาใกล้เคียงกัน คือ 3.3174 และ 3.2875 ตามลำดับ (ตารางที่ 18) เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นระหว่างนักเรียนชายกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวเป็นเรื่องของความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่น่าจะมีความพื้นฐานทางประชากรหรือสังคมที่คล้ายคลึงกันมากกว่าจะเกี่ยวกับรายได้ ซึ่งเป็นเรื่องของวัตถุมากกว่าความคิดเห็น หรืออาจเกิดจากเหตุผลอื่น แต่อย่างไรก็ตาม ในการศึกษครั้งนี้ มีนักเรียนเพียงประมาณ 1 ใน 2 ของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้นที่ตอบคำถามเกี่ยวกับรายได้ครอบครัว ซึ่งอาจมีผลทำให้ผลการศึกษาดังกล่าวไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยนำปัจจัยทางด้านอาชีพของบิดาและการศึกษาของบิดามาร่วมพิจารณาด้วย พบว่า การศึกษาและอาชีพของบิดากับรายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลร่วมกันทำให้นักเรียนชายกับบิดา มีความคล้ายคลึงทางด้านความคิดเห็นและค่านิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดามากที่สุด คือ 3.4864 ส่วนนักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาเท่ากับ 3.2338 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นระหว่าง

นักเรียนหญิงกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามก็ดี นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกับบิดา มากกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อผู้วิจัยนำอาชีพของบิดา มาร่วมพิจารณาด้วย พบว่า รายได้ ครอบครัวและอาชีพของบิดา มีอิทธิพลร่วมกันทำให้นักเรียนหญิงกับบิดามีความคล้ายคลึงทางด้านความคิดเห็นและค่านิยมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 19) แสดงว่า รายได้ ครอบครัวเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้ความสัมพันธ์ด้านดังกล่าวระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาแตกต่างกันได้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนน ความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาของนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงและนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีแนวโน้มไปในทิศทางที่ตรงกันข้าม และปัจจัยทางด้านรายได้ครอบครัวแต่เพียงอย่างเดียวไม่มีอิทธิพลต่อความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นกับบิดาทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้อยคลึงในด้านความคิดเห็นและค่านิยมจําแนกตามปัจจัยทาง
ประชากรและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	3.4585(41)	.8778
40-44 ปี	3.3011(89)	.8739
45-49 ปี	3.3143(84)	.9444
50 ปีขึ้นไป	3.2951(82)	.9909
รวม	3.3250(296)	.9251
F-Value = .3345		Sig = .8004
<u>หญิง/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	3.4474(38)	.7059
40-44 ปี	3.3518(83)	.9248
45-49 ปี	3.4786(84)	.8179
50 ปีขึ้นไป	3.3444(90)	.9926
รวม	3.3980(295)	.8899
F-Value = .4491		Sig = .7181

ตารางที่ 16 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.3328(131)	.8946
3 คนขึ้นไป	3.3125(160)	.9597
รวม	3.3216(291)	.9265
F-Value = .0343		Sig = .8531
<u>หญิง/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.4193(145)	.9007
3 คนขึ้นไป	3.3848(145)	.8851
รวม	3.4021(290)	.8916
F-Value = .1081		Sig = .7425

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงด้านความคิดเห็นและค่านิยมจรรยาบรรณตามปัจจัยทางสังคม และ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.3791(258)	.8899
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.9297(37)	1.0793
รวม	3.3227(295)	.9258
F-Value = 7.7988	Sig =	.0056
<u>หญิง/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.4381(252)	.8503
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	3.1628(43)	1.0755
รวม	3.3980(295)	.8899
F-Value = 3.5458	Sig =	.0607

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	3.2774(124)	.9717
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.3987(149)	.8588
รวม	3.3436(273)	.9121
F-Value = 1.1966		Sig = .2750
<u>หญิง/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	3.2507(134)	.9548
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.5245(143)	.8263
รวม	3.3921(277)	.8996
F-Value = 6.5326		Sig. = .0111

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน</u>		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.3521(242)	.9144
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	3.2037(54)	.9709
รวม	3.3250(296)	.9251
F-Value = 1.1361		Sig. = .2874
<u>หญิง/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน</u>		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.4774(230)	.8537
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	3.1031(64)	.9641
รวม	3.3959(294)	.8907
F-Value = 9.0831		Sig. = .0028

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงในด้านความคิดเห็นและค่านิยม จำนวนตามปัจจัยทาง
เศรษฐกิจและ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
ชาย/อาชีพของบิดา		
งานด้านวิชาชีพ ๓	3.4019(106)	.8917
งานด้านการพาณิชย์ ๓	3.3420(100)	.8891
งานด้านใช้แรงงาน ๓	3.2571(77)	.9808
รวม	3.3413(283)	.9144
F-Value = .5571		Sig = .5735
หญิง/อาชีพของบิดา		
งานด้านวิชาชีพ ๓	3.4918(98)	.8250
งานด้านการพาณิชย์ ๓	3.4194(103)	.8805
งานด้านใช้แรงงาน ๓	3.2909(88)	.9713
รวม	3.4048(289)	.8918
F-Value = 1.1997		Sig. = .3028

ตารางที่ 18 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
-----------------------	-----------	-----

ขาย/รายได้ของครอบครัว

ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.3174(46)	.9648
15,000-30,000 บาท	3.3458(59)	.9804
30,000 บาทขึ้นไป	3.2875(48)	.6964
รวม	3.3190(153)	.8904

F-Value = .0561

Sig = .9455

หญิง/รายได้ของครอบครัว

ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.2338(71)	.9227
15,000-30,000 บาท	3.3192(52)	.9919
30,000 บาทขึ้นไป	3.4864(44)	.8120
รวม	3.3269(167)	.9179

F-Value = 1.0313

Sig. = .3588

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยคะแนนความคล้ายคลึงกันในด้านความคิดเห็นและค่านิยมจรรยาบรรณตามอาชีพของ
บิดา, รายได้ของครอบครัวและ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อาชีพบิดา/รายได้ครอบครัว</u>		
<u>วิชาชีพ ๆ</u>		
< 15,000 บาท	3.2182(11)	.9141
15,000 - 30,000 บาท	3.4083(24)	1.0017
30,000 บาท ขึ้นไป	3.2917(24)	.7101
<u>การพาณิชย์ ๆ</u>		
< 15,000 บาท	3.5556(18)	.8445
15,000 - 30,000 บาท	3.3529(17)	1.0429
30,000 บาท ขึ้นไป	3.3667(18)	.6730
<u>ใช้แรงงาน ๆ</u>		
< 15,000 บาท	3.2000(16)	1.1051
15,000 - 30,000 บาท	3.5600(15)	.6727
30,000 บาท ขึ้นไป	3.1600(5)	.7925
รวม	3.3662(148)	.8639

F-Value = .676

Sig = .414

ตารางที่ 19 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>หญิง/อาชีพคทา/รายได้ครอบครัว</u>		
<u>วิชาชีพ ๆ</u>	3.3365(63)	.8821
< 15,000 บาท	3.0500(24)	.8325
15,000 - 30,000 บาท	3.6700(20)	.7027
30,000 บาท ขึ้นไป	3.3474(19)	.8296
<u>การพาณิชย์ ๆ</u>	3.3037(54)	1.0430
< 15,000 บาท	3.3619(21)	1.0443
15,000 - 30,000 บาท	2.9667(18)	1.1256
30,000 บาท ขึ้นไป	3.6267(15)	.8713
<u>ใช้แรงงาน ๆ</u>	3.3417(48)	.9142
< 15,000 บาท	3.3280(25)	.9145
15,000 - 30,000 บาท	3.2714(14)	1.0572
30,000 บาท ขึ้นไป	3.4889(9)	.7424
รวม	3.3273(165)	.9203

F-Value = 6.086

Sig = .016

ง. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร สังคม และเศรษฐกิจกับการทำให้บิดา

พอใจ

1. ปัจจัยทางประชากร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับการทำให้บิดาพอใจ พบว่า ตัวแปรทางด้านประชากรไม่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ด้านดังกล่าว ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 20)

(1) อายุของบิดา

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีอายุ 40-44 ปี และ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจพอ ๆ กัน คือ 3.0281 และ 3.0094 รองลงมา คือ นักเรียนชายที่บิดามีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ 45-49 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจใกล้เคียงกัน คือ 2.9207 และ 2.8302 ตามลำดับ เมื่อทดสอบด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะมีการทำให้บิดาพอใจน้อยกว่านักเรียนชายที่บิดามีอายุมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุ 45-49 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจมากที่สุด คือ 3.2382 รองลงมาคือ นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุ 50 ปี ขึ้นไป 40-44 ปี และต่ำกว่า 40 ปี ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะทำให้บิดาพอใจน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก เช่นเดียวกับนักเรียนชาย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจ ทั้งนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง และทดสอบด้วย F-test พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า อายุของบิดา ไม่มีอิทธิพลต่อการที่นักเรียนจะมีการทำให้บิดาพอใจ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากโดยปรกติบุตรก็มีความต้องการที่จะทำให้เป็นที่พอใจของบิดาอยู่แล้ว เพราะเป็นครอบครัวเดียว

กัน ดังนั้น อายุของบิดาจึงไม่อาจมีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวโดยตรงได้

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจใกล้เคียงกัน และนักเรียนที่บิดามีอายุน้อย มีการทำให้บิดาพอใจน้อยกว่านักเรียนที่บิดามีอายุมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

(2) จำนวนพี่น้องของบุตร ผู้วิจัยนำจำนวนพี่น้องมาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ปรากฏผลดังนี้ (ตารางที่ 20)

2.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้องมาก คือ ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจเท่ากับ 2.9172 ในขณะที่นักเรียนชายที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจเท่ากับ 2.9867 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะมีการทำให้บิดาพอใจมากกว่านักเรียนชายที่มีพี่น้องมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่มีพี่น้องน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่มีพี่น้องมาก

2.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจเท่ากับ 3.1661 ส่วนนักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจเท่ากับ 3.1803 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะมีการทำให้บิดาพอใจน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจของนักเรียนที่มีพี่น้องน้อยและนักเรียนที่มีพี่น้องมากทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีแบบแผนที่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า จำนวนพี่น้องไม่มีอิทธิพลต่อการที่นักเรียนจะมีการทำให้บิดาพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากคำถามในส่วน

ที่เกี่ยวกับการทำให้บิดาพอใจแล้ว จำนวนพี่น้องไม่น่าจะเป็นอุปสรรคต่อการที่นักเรียนหญิงจะมีการเอาใจบิดาในกรณีดังกล่าวได้ เช่น การนำของขวัญหรืออาหารไปให้บิดา การปฏิบัติตามที่บิดาต้องการ หรือการประหยัดเงิน โดยน่าจะมีปัจจัยแวดล้อมอื่นที่มีอิทธิพลมากกว่าได้ เช่น สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน เป็นต้น

อย่างไรก็ดี เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรทางด้านอายุของบิดามาพิจารณาร่วมกับจำนวนพี่น้อง ปรากฏว่า ตัวแปรดังกล่าวทั้ง 2 ไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานให้บิดาพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจมีปัจจัยด้านอื่นบางประการซึ่งอาจจะมีอิทธิพลร่วมกับจำนวนพี่น้องของนักเรียนและทำให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานที่นักเรียนมีการปฏิบัติให้บิดาพอใจได้

2. ปัจจัยทางสังคม

ข้อมูลจากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทางสังคม ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดา การศึกษาของบิดา และสถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน สามารถนำมาอธิบายการที่นักเรียนทำให้บิดาพอใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 21)

(1) สถานภาพสมรสของบิดา

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจประมาณ 2.9951 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจเพียง 2.6736 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะมีการทำงานให้บิดาพอใจมากกว่านักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจเท่ากับ 3.2815 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจเท่ากับ 2.5739 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะ

มีการทำหีบคาวาใจมากกว่านักเรียนหญิงที่บิตามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคาวาใจของนักเรียนที่บิตามารดาอยู่ด้วยกันและนักเรียนที่บิตามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่า สถานภาพสมรสของบิดา มีอิทธิพลต่อการที่นักเรียนจะมีการทำหีบคาวาใจ และมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่บิตามารดาอยู่ด้วยกัน มีการทำหีบคาวาใจมากกว่านักเรียนที่บิตามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

(2) ระดับการศึกษาของบิดา

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคาวาใจเท่ากับ 3.0240 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคาวาใจเท่ากับ 2.9008 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกรูปแบบที่นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะทำหีบคาวาใจมากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีระดับการศึกษาสูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคาวาใจเท่ากับ 3.3155 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีค่าเฉลี่ยการทำหีบคาวาใจเท่ากับ 3.0352 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีแนวโน้มที่จะทำหีบคาวาใจน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคาวาใจของนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงและนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

พร้อมทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ F-test พบความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กล่าวคือ การศึกษาของบิดา มีอิทธิพลต่อการที่นักเรียนหญิงจะเข้าบิดาพอใจ แต่ไม่มีอิทธิพลต่อ นักเรียนชาย อย่างไรก็ตาม พบว่า แนวโน้มของความสัมพันธ์มีทิศทางไปในทางเดียวกัน ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะทำให้อาชีพบิดาพอใจมากกว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ

(3) สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน

3.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาในการทำให้อาชีพบิดาพอใจแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้อาชีพบิดาพอใจเท่ากับ 3.0413 ในขณะที่นักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้อาชีพบิดาพอใจเท่ากับ 2.5727 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดามีแนวโน้มที่จะมีการทำให้อาชีพบิดาพอใจมากกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้อาชีพบิดาพอใจเท่ากับ 3.2609 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้อาชีพบิดาพอใจเท่ากับ 2.8806 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดามีแนวโน้มที่จะมีการทำให้อาชีพบิดาพอใจมากกว่านักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้อาชีพบิดาพอใจของนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง และทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันมีอิทธิพลต่อการทำให้อาชีพบิดาพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาจะมีการทำให้อาชีพบิดาพอใจมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพของบิดาและรายได้ครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการทำงานให้บิดาพอใจ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 22)

(1) อาชีพของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาการทำงานให้บิดาพอใจ พบว่า นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจมากที่สุด คือ 3.0392 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพในกลุ่มวิชาชีพมีแนวโน้มที่จะมีการทำงานให้บิดาพอใจมากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดาประกอบอาชีพอื่น

1.2 นักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจของนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพต่างกัน พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอื่น เพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดาประกอบอาชีพอื่น กล่าวคือ ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มช่างหรือผู้ใช้แรงงานและการพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ยการทำงานให้บิดาพอใจเท่ากับ 3.0114 และ 3.2596 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำงานให้บิดาพอใจเท่ากับ 3.2879 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการทำงานให้บิดาพอใจของนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพและนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานและค้าขาย ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย และทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า อาชีพของบิดาไม่

มีอิทธิพลต่อการทำหีบคําพวจระหว่างนักเรียนกับบิดาทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีแบบแผนความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวไม่แตกต่างกัน คือ นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคําพวจมากกว่านักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานและการพาณิชย์ ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดาประกอบอาชีพอื่น

เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรทางด้านระดับการศึกษาของบิดา กับอาชีพของบิดามาพิจารณาร่วมกัน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีปัจจัยทางด้านดังกล่าวต่างกัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(2) รายได้ของครอบครัว

3.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาการทำหีบคําพวจแล้ว พบว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคําพวจมากที่สุด คือ 3.0272 รองลงมาคือ นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป และ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำหีบคําพวจใกล้เคียงกัน เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการทำหีบคําพวจของนักเรียนชายกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะทำหีบคําพวจมากกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ น่าจะมีปัจจัยแวดล้อมอื่นที่น่าจะมีอิทธิพลร่วมกับรายได้ครอบครัวจึงจะทำให้นักเรียนมีการทำหีบคําพวจแตกต่างกันก็ได้ เพราะการที่นักเรียนชายจะเอาใจบิดานั้นไม่จำเป็นต้องใช้เงินมาก เพียงแต่เด็กเรียนมีความต้องการที่จะทำและมีโอกาสก็สามารถทำได้ เช่น การปฏิบัติตนตามที่บิดาต้องการ หรือการใช้จ่ายอย่างประหยัด รวมไปถึงเรื่องอื่น ๆ

3.2 นักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาการทำหีบคําพวจแล้ว พบว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำ

บิดาพอใจมากที่สุด คือ 3.9013 รองลงมา คือ นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป และต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจเท่ากับ 3.2444 และ 2.9507 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการทำให้บิดาพอใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะทำให้บิดาพอใจมากกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

สรุป เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนในการทำให้บิดาพอใจของนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง และนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ พบว่า รายได้ครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการทำให้บิดาพอใจ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง แต่พบว่า มีทิศทางของความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวแตกต่างกัน

นอกจากนั้น เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรทางด้านการศึกษาและอาชีพของบิดามาพิจารณาร่วมกับรายได้ครอบครัว พบว่า ไม่มีความแตกต่างในการทำให้บิดาพอใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทำให้บิดาพอใจจำแนกตามปัจจัยทางประชากรและ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	2.9207(41)	.8758
40-44 ปี	3.0281(89)	.7542
45-49 ปี	2.8302(81)	.6741
50 ปีขึ้นไป	3.0094(80)	.7748
รวม	2.9527(291)	.7578
F-Value = 1.1742		Sig = .3198
<u>หญิง/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	3.1184(38)	.7879
40-44 ปี	3.1220(84)	.9089
45-49 ปี	3.2382(85)	.7848
50 ปีขึ้นไป	3.1951(91)	.9485
รวม	3.1770(298)	.8703
F-Value = .3202		Sig = .8108

ตารางที่ 20 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	2.9867(132)	.7749
3 คนขึ้นไป	2.9172(154)	.7498
รวม	2.9493(286)	.7609
F-Value = .5927		Sig = .4420
<u>หญิง/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.1661(146)	.8950
3 คนขึ้นไป	3.1803(147)	.8479
รวม	3.1732(293)	.8703
F-Value = .0190		Sig = .8894

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทําหีบคําพจนานุกรมตามปัจจัยทางสังคมและ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	2.9951(254)	.7283
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.6736(36)	.9040
รวม	2.9952(290)	.7580
F-Value = 5.7649		Sig = .0170
<u>หญิง/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมา	3.2815(254)	.8155
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.5739(44)	.9394
รวม	3.1770(298)	.8703
F-Value = 26.9587		Sig = .0000
<u>ชาย/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.9008(121)	.7370
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.0240(146)	.7619
รวม	2.9682(267)	.7518
F-Value = 1.7804		Sig = .1833
<u>หญิง/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	3.0352(135)	.8709
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.3155(145)	.8468
รวม	3.1804(280)	.8684
F-Value = 7.4541		Sig = .0067

ตารางที่ 21 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน</u>		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.0413(236)	.7239
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	2.5727(55)	.7886
รวม	2.9527(291)	.7578
F-Value = 18.0579		Sig = .0000
<u>หญิง/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน</u>		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.2609(230)	.8263
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	2.8806(67)	.9598
รวม	3.1751(297)	.8712
F-Value = 10.1933		Sig = .0016

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.0272(46)	.7962
15,000-30,000 บาท	2.9107(56)	.7529
30,000 บาทขึ้นไป	2.9894(47)	.7353
รวม	2.9715(149)	.7576
F-Value = .3146		Sig = .7306
<u>หญิง/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.9507(71)	.8718
15,000-30,000 บาท	3.9013(52)	.8417
30,000 บาทขึ้นไป	3.2444(45)	.7576
รวม	3.0729(168)	.8318
F-Value = 1.7515		Sig = .1767

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรสังคมและ เศรษฐกิจกับความไม่เข้าใจกัน

1. ปัจจัยทางประชากร

(1) อายุของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันระหว่างบิดาและนักเรียนชายแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป และ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดามากพอ ๆ กัน คือ 3.6789 และ 3.6705 ตามลำดับ รองลงมาคือ นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี และ 45-49 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาพอ ๆ กัน (ตารางที่ 23) โดยจะเห็นว่า นักเรียนชายที่บิดามีอายุน้อยมีความไม่เข้าใจบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่บิดามีอายุมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีอายุน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีอายุมาก และความแตกต่างดังกล่าวนี้ เมื่อทดสอบด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป และ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดามากพอ ๆ กันคือ 3.5761 และ 3.5608 รองลงมาคือ นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 และต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยพอ ๆ กันคือ 3.4643 และ 3.4474 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก (ตารางที่ 23) แสดงว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อย มีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยความไม่เข้าใจกันระหว่างบิดากับนักเรียนที่บิดามีอายุน้อยและนักเรียนที่บิดามีอายุมาก ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง และทดสอบด้วย F-test พบว่า อายุของบิดาเพียงอย่างเดียว ไม่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันระหว่าง บิดากับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนชายและนักเรียนหญิงผ่านกระบวนการทางสิ่งแวดล้อมหรือมีประสบการณ์ทางสังคมในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน โดยมีแบบแผนของความสัมพันธ์ที่คล้ายคลึงกันด้วย

(2) จำนวนพี่น้องของบุตร

2.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้อง 1-2 คน และตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาพอ ๆ กัน คือ 3.6086 และ 3.6051 แสดงว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่มีพี่น้องมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 23) แสดงว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนชาย ไม่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันกับบิดา ทั้งนี้ น่าจะมีปัจจัยอื่นมาประกอบด้วยจึงอาจจะทำให้ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันกับบิดาได้ อย่างไรก็ดี เมื่อผู้วิจัยนำอายุของบิดามาร่วมพิจารณาด้วยเพื่อทดสอบว่า นักเรียนที่บิดามีจำนวนพี่น้องและมีอายุของบิดาต่างกันจะทำให้ นักเรียนชายและบิดามีความไม่เข้าใจกันต่างกันหรือไม่ พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 24) แสดงว่า จำนวนพี่น้องและอายุบิดาของนักเรียนชาย มีอิทธิพลร่วมกันต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนชายและบิดา โดยนักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อยและมีบิดาอายุน้อยมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่มีพี่น้องมากและมีบิดาอายุมาก

2.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 1-2 คน และตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาพอ ๆ กัน คือ 3.4898 และ 3.5624 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะมีความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก แสดงว่า นักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อยมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก

จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 23)

อย่างไรก็ดี เมื่อผู้วิจัยนำปัจจัยทางด้านอายุของบิดามาร่วมพิจารณาด้วย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 24) แสดงว่า จำนวนพี่น้องและอายุบิดาของนักเรียนหญิงไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนหญิงและบิดา

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาของนักเรียนที่มีพี่น้องน้อยและนักเรียนที่มีพี่น้องมากทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า มีแบบแผนที่คล้ายคลึงกัน คือ นักเรียนที่มีพี่น้องมากจะมีความไม่เข้าใจกันกับบิดามากกว่านักเรียนที่มีพี่น้องน้อย อย่างไรก็ตาม เมื่อทดสอบสมมติฐานด้วย F-test พบว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนเพียงอย่างเดียวไม่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

2. ปัจจัยทางสังคม

ข้อมูลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยทางสังคมกับความไม่เข้าใจกันกับบิดา พบว่า มีเพียงสถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน สามารถนำมาอธิบายความสัมพันธ์ดังกล่าวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 25) โดยมีรายละเอียดดังนี้ .

(1) สถานภาพสมรสของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.6115 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.6228 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดาอยู่ด้วยกันกับมารดาจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามาก

กว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.4967 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.6818 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะมีความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาของนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันและนักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นแสดงว่า สถานภาพสมรสของบิดาไม่มีอิทธิพลต่อความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างนักเรียนและบิดา อย่างไรก็ตาม มีแนวโน้มว่านักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามารดาหย่าร้างกัน

(2) ระดับการศึกษาของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาความไม่เข้าใจกันกับบิดาแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.5592 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.6509 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูงเพียงเล็กน้อย เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ มีแนวโน้มที่จะมีความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูงเพียงเล็กน้อย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาของนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงและนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงและทดสอบด้วยสมมติฐานด้วยสถิติ F-test พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ระดับการศึกษาของบิดา ไม่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนกับบิดา ซึ่งแนวโน้มของความสัมพันธ์ มีทิศทางไปในทางเดียวกัน ทั้งในนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีบิดาระดับการศึกษาสูง มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดาน้อยกว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำกว่า จึงอาจมีผลทำให้ นักเรียนหญิง มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดาที่มีการศึกษาระดับสูงมากกว่า หรืออาจมีปัจจัยทางด้านอื่นมาประกอบกันก็ได้

(3) สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน

3.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาความไม่เข้าใจกันกับบิดาแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.5373 ในขณะที่ นักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเพียง 3.9345 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดามีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนหญิง นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.4315 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.8259 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดา มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันระหว่างบิดากับนักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง และทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนกับบิดา และมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาจะไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อาศัยอยู่กับบิดาจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ข้อมูลในตารางที่ 26 แสดงให้เห็นถึงผลการวิเคราะห์ระหว่างความไม่เข้าใจกันกับตัวแปรอิสระด้านเศรษฐกิจ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) อาชีพของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดา พบว่า นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดามากพอ ๆ กัน เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนชายและบิดามากกว่าอาชีพของบิดา เช่น ช่องว่างระหว่างวัยก็เป็นได้ หรืออาจเป็นเพราะเหตุผลอื่น

1.2 นักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพต่างกัน พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพในกลุ่มวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอื่นเพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดาประกอบอาชีพอื่น กล่าวคือ ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่ใช้แรงงานและการพาณิชย์ มีค่าเฉลี่ยความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.6288 และ 3.5524 ตามลำดับ ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาเท่ากับ 3.3333 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันระหว่างบิดากับนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพและอาชีพอื่น พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาของนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพและนักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่นทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย และทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า อาชีพของบิดาไม่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแบบแผนความสัมพันธ์ในด้านดังกล่าวแตกต่างกัน คือ นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพในกลุ่มวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งตรงกันข้ามกับผลการศึกษานักเรียนหญิง

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยได้นำตัวแปรทางด้านการศึกษาของบิดามาพิจารณาร่วมกับตัวแปรทางด้านอาชีพของบิดา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่า การศึกษาและอาชีพของบิดา ไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่จะทำให้นักเรียนกับบิดามีความเข้าใจกันแตกต่างกัน

(2) รายได้ของครอบครัว

3.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาความไม่เข้าใจกันกับบิดาแล้ว พบว่า นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดามากที่สุดคือ 3.7376 รองลงมา คือ นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาท และตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาพอ ๆ กัน เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

3.2 นักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาความไม่เข้าใจกันกับบิดาแล้ว พบว่า นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดาพอ ๆ กัน เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อความไม่เข้าใจกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำเพียงเล็กน้อย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

สรุป เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันระหว่างบิดากับนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง และนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า ไม่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง

อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยได้นำตัวแปรทางด้านการศึกษาของบิดามาพิจารณา
ร่วมกับตัวแปรทางด้านรายได้ครอบครัว เพื่อทดสอบความแตกต่างของนักเรียนที่มีปัจจัยดังกล่าว
แตกต่างกัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่า การศึกษาของบิดา
และรายได้ครอบครัวไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่จะทำให้นักเรียนกับบิดามีความเข้าใจกันแตกต่างกัน และ
เมื่อตัวแปรทางด้านอาชีพของบิดามาพิจารณาประกอบร่วมกับรายได้ครอบครัวด้วย ก็พบผล
เช่นเดียวกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันจําแนกตามประชากรและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	3.5333(40)	1.0750
40-44 ปี	3.6705(88)	.7838
45-49 ปี	3.5261(83)	.7546
50 ปีขึ้นไป	3.6789(82)	.8289
รวม	3.6132(293)	.8325
F-Value = .7323		Sig = .5335
<u>หญิง/อายุของบิดา</u>		
ต่ำกว่า 40 ปี	3.4474(38)	.9872
40-44 ปี	3.5608(85)	.9721
45-49 ปี	3.4643(84)	.9886
50 ปีขึ้นไป	3.5761(92)	.8883
รวม	3.5240(299)	.9505
F-Value = .3251		Sig. = .8072

ตารางที่ 23 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.6086(132)	.8810
3 คนขึ้นไป	3.6051(157)	.7960
รวม	3.6067(289)	.8344
F-Value = .0013		Sig = .9718
<u>หญิง/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.4898(147)	.9281
3 คนขึ้นไป	3.5624(147)	.9893
รวม	3.5621(294)	.9547
F-Value = .4237		Sig = .5156

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยคะแนนการไม่เข้าใจกันจำแนกตามอายุของบิดา, จำนวนพี่น้องและ เพศบุตร

เพศ/อายุบิดา/จำนวนพี่น้อง	\bar{X}	S.D
---------------------------	-----------	-----

ชาย/อายุของบิดา/จำนวนพี่น้องของบุตร

ต่ำกว่า 40 ปี

1-2 คน 2.9608(17) 1.2687

ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป 3.9365(21) .6881

40-44 ปี

1-2 คน 3.7589(47) .7444

ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป 3.5750(40) .8337

45-49 ปี

1-2 คน 3.5000(36) .8783

ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป 3.5461(47) .6536

ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

1-2 คน 3.8542(32) .6445

ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป 3.5442(49) .9121

รวม 3.6067(289) .8344

F-Value = 12.131

Sig = .001

ตารางที่ 24 (ต่อ)

เพศ/อายุบิดา/จำนวนพี่น้อง	\bar{X}	S.D
<u>หญิง/อายุของบิดา/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
<u>ต่ำกว่า 40 ปี</u>		
1-2 คน	3.5778(15)	.9551
ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	3.3333(22)	1.0338
<u>40-44 ปี</u>		
1-2 คน	3.4697(44)	1.0276
ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	3.6585(41)	.9113
<u>45-49 ปี</u>		
1-2 คน	3.3590(39)	1.0299
ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	3.5814(43)	.9680
<u>ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป</u>		
1-2 คน	3.5850(49)	.9343
ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป	3.5691(41)	.8441
รวม	3.5261(294)	.9547
F-Value = 1.2222		Sig = .271

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันจําแนกตามปัจจัยทางสังคมและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.6115(254)	.8152
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	3.6228(38)	.9623
รวม	3.6130(292)	.8339
F-Value = .0060		Sig = .9383
<u>หญิง/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.4967(255)	.9488
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	3.6818(44)	.9563
รวม	3.5240(299)	.9505
F-Value = 1.4248		Sig = .2336
<u>ชาย/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	3.5592(121)	.7555
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.6509(148)	.8954
รวม	3.6097(269)	.8351
F-Value = .8016		Sig = .3714
<u>หญิง/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	3.4902(136)	.9854
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.4989(145)	.9053
รวม	3.4947(281)	.9433
F-Value = .0059		Sig = .9389

ตารางที่ 25 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน</u>		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.5373(237)	.8172
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	3.9345(56)	.8274
รวม	3.6132(293)	.8325
F-Value = 10.6545		Sig = .0012
<u>หญิง/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน</u>		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.4315(231)	.9626
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	3.8259(67)	.8416
รวม	3.5201(298)	.9498
F-Value = 9.2031		Sig = .0026

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยคะแนนความไม่เข้าใจกันจนแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/อาชีพของบิดา</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๑	3.6508(105)	.8775
งานด้านการพาณิชย์ ๑	3.6061(99)	.8114
งานด้านวิชาชีพแรงงาน ๑	3.5887(77)	.8037
รวม	3.6180(281)	.8321
F-Value = .1385		Sig = .8708

หญิง/อาชีพของบิดา

งานด้านวิชาชีพ ๑	3.3333(99)	.9122
งานด้านการพาณิชย์ ๑	3.5524(105)	.9197
งานด้านวิชาชีพแรงงาน ๑	3.6288(88)	1.0012
รวม	3.3500(292)	.9475
F-Value = 2.5314		Sig. = .0813

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>ชาย/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.7376(47)	.8624
15,000-30,000 บาท	2.6497(59)	.8675
30,000 บาทขึ้นไป	3.6383(47)	.7858
รวม	3.6732(153)	.8372
F-Value = .2009		Sig = .8182
<u>หญิง/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.4143(70)	.9621
15,000-30,000 บาท	3.4025(53)	.8330
30,000 บาทขึ้นไป	3.4000(45)	1.0885
รวม	3.4067(168)	.9543
F-Value = .0038		Sig = .9962

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉ. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากร สังคม และ เศรษฐกิจกับการทำกิจกรรมร่วมกัน

1. ปัจจัยทางประชากร

ข้อมูลในตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความแตกต่างกันทางด้านจำนวนพี่น้องและอายุของบิดามีผลกระทบต่อการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดา ทั้งในวันหยุดและในวันธรรมดา โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) อายุของบิดา

1.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนน ของการทำกิจกรรมร่วมกันในวันธรรมดาระหว่างนักเรียนชายกับบิดาที่มีอายุต่างกัน พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุด ส่วนนักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุอื่น มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาพอ ๆ กัน เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test และนักเรียนชายที่บิดามีอายุมากพบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่มีบิดาอายุน้อย มีแนวโน้มที่ทำการกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่มีบิดาอายุมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีอายุน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีอายุมาก

ส่วนในวันหยุด เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาที่มีอายุต่างกัน พบว่า นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี และ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากพอ ๆ กัน คือ 3.3699 และ 3.2967 ตามลำดับ รองลงมา คือ นักเรียนชายที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 และ 40-44 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาพอ ๆ กัน คือ 3.2521 และ 3.2306 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 นักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันในวันธรรมดา พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุดคือ 3.1098 รองลงมาคือนักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.8796 ส่วนนักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี และ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาใกล้เคียงกันคือ 2.7778 และ 2.6914 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามนักเรียนหญิงที่มีบิดาอายุน้อยมีแนวโน้มที่ทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีบิดาอายุมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีอายุน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีอายุมาก

เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาในวันหยุดแล้ว พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 45-49 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุด คือ 3.4087 รองลงมา คือ นักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป และต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดใกล้เคียงกัน คือ 3.2471 และ 3.1711 ส่วนนักเรียนหญิงที่บิดาอยู่ในกลุ่มอายุ 40-44 ปี มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาน้อยที่สุด คือ 3.0933 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามีอายุน้อยมีแนวโน้มที่ทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุด น้อยกว่านักเรียนหญิงที่มีบิดาอายุมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบิดาที่มีอายุน้อยกว่าอาจต้องทำงานในวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ด้วย เพื่อหารายได้ที่สูงมาเลี้ยงครอบครัว หรืออาจเป็นเพราะบิดาที่อายุน้อยกว่าอาจมักมีการพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน หรือถ้าไม่ได้ออกไปข้างนอกบ้านก็อาจทำงานที่ค้างอยู่ให้เสร็จในวันหยุด และนักเรียนหญิงก็อาจเป็นเช่นนั้นด้วยก็ได้ จึงอาจทําให้ทั้งคู่ไม่ได้มีการทํากิจกรรมร่วมกันในวันหยุด

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดา ของนักเรียนที่บิดามีอายุน้อย และนักเรียนที่บิดามีอายุมาก ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนมีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่าในวันธรรมดา และพบว่า อายุของบิดา มีอิทธิพลต่อการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาในวันธรรมดาเท่านั้น โดยมีแบบแผน ของความสัมพันธ์ของนักเรียนที่บิดามีอายุน้อยและนักเรียนที่บิดามีอายุมากกับบิดาเป็นไปในทางตรง กันข้าม กล่าวคือ นักเรียนชายที่บิดามีอายุน้อยมีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนชาย ที่บิดามีอายุมากทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีอายุ น้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีอายุมาก ในขณะที่นักเรียนหญิงที่มีบิดาอายุน้อยมี การทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีอายุมาก ทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด

(2) จำนวนพี่น้องของบุตร ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการทํากิจกรรมร่วมกันกับ บิดา เช่น ในครอบครัวที่มีสมาชิกหลายคน บุตรแต่ละคนอาจจะได้รับการเอาใจใส่ดูแลหรือมีการ ทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาต่างกัน เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยจึงนำจำนวนพี่น้องมาพิจารณาในฐานะ ตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง โดยเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ปรากฏผลดังนี้

2.1 นักเรียนชาย สำหรับวันธรรมดา พบว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้อง มาก (ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป) มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดา ในวันธรรมดาเท่ากับ 2.8399 ส่วนนักเรียนชายที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดา ในวันธรรมดาเท่ากับ 2.9393 เมื่อทดสอบ F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนชายที่มีพี่น้องน้อยมีแนวโน้มที่ทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียน ชายที่มีพี่น้องมาก อย่างไรก็ดี เมื่อผู้วิจัยนำอายุบิดาของนักเรียนชายมาพิจารณาร่วมด้วย เพื่อ เปรียบเทียบความแตกต่างของการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาของนักเรียนชาย ที่มีจำนวนพี่น้องต่าง กันและอายุของบิดาต่างกัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนชายกับอายุของบิดา ไม่สามารถทำให้นักเรียนชายทํากิจกรรมร่วมกันกับ บิดาในวันธรรมดาแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะต้องมีปัจจัยทางด้านอื่นมาประกอบกันจึงจะมีผลกระทบทํา

าให้การทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดาต่างกัน

เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยการทํากิจกรรมร่วมกัน ในวันหยุด ระหว่างบิดากับนักเรียนชายที่มีจำนวนพี่น้องต่างกัน พบว่า นักเรียนชายที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดเท่ากับ 3.3294 และนักเรียนชายที่มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดเท่ากับ 3.2083 เมื่อสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ นักเรียนชายที่มีบิดาอายุน้อยมีแนวโน้มที่ทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่านักเรียนชายที่มีบิดาอายุมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีอายุน้อยจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีอายุมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยนำอายุของบิดามาพิจารณาร่วมกับจำนวนพี่น้องของนักเรียน พบว่า จำนวนพี่น้องและอายุบิดาของนักเรียนชายไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่จะทำให้นักเรียนชายกับบิดามีการทํากิจกรรมร่วมกันในวันหยุดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดาที่เท่ากับ 2.9965 ส่วนนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดา ในวันธรรมดาเท่ากับ 2.7611 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะทํากิจกรรมกรรร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดา กับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับในวันหยุด พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างบิดากับนักเรียนหญิงที่มีจำนวนพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.3834 และนักเรียนหญิงที่มีพี่น้อง 3 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดเท่ากับ 3.0977 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่มีพี่น้องน้อย มีแนวโน้มที่จะทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่มีพี่น้องมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาของนักเรียนที่มีพี่น้องน้อยและนักเรียนที่มีพี่น้องมาก ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนมีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่าในวันธรรมดา และพบว่า จำนวนพี่น้องของนักเรียนเพียงอย่างเดียวไม่มีอิทธิพลต่อการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาทั้งในวันหยุดและวันธรรมดา แต่จำนวนพี่น้องของนักเรียนมีผลกระทบต่อการทำงานร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด

2. ปัจจัยทางสังคม

ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทางด้านสังคมทั้ง 3 ตัวแปร มีผลทําให้นักเรียนกับบิดามีการทํากิจกรรมร่วมกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 28)

(1) สถานภาพสมรสของบิดา

1.1 นักเรียนชาย ในวันธรรมดา นักเรียนชายที่บิดามารดาายังอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.9927 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกัน หรือแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเพียง 2.2824 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนในวันหยุด พบว่า นักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ คือ 3.3499 และ 2.7222 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่านักเรียนชายที่บิดามารดาหย่าร้างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

1.2 นักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.0623 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดา 1.8333 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวโน้มที่จะมีทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดา ในวันธรรมดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกัน หรือแยกกันอยู่ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วนในวันหยุด พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกันหรือแยกกันอยู่ คือ 3.4264 และ 2.1818 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีแนวโน้มที่จะมีทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่านักเรียนหญิงที่บิดามารดาหย่าร้างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดา ของนักเรียนที่บิดาอยู่ด้วยกันกับมารดาและนักเรียนที่บิดากับมารดาหย่าร้างกัน พบว่าทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่าในวันธรรมดา และพบว่า สถานภาพการสมรสของบิดา มีอิทธิพลต่อการทํากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดา โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแบบแผนของความสัมพันธ์กับบิดาเป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน มีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดามารดาหย่าร้างกันทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดาบิดามารดาอยู่ด้วยกันจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดาหย่าร้างกันมาก

(2) ระดับการศึกษาของบิดา

1.1 นักเรียนชาย พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาดีมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.8871 ในขณะที่นักเรียนชายที่บิดามีระดับ

การศึกษาสูง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.9648 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะมีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าบุตรที่บิดามีระดับการศึกษาสูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ

ส่วนในวันหยุด พบว่า นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง คือ 3.3736 และ 3.2278 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มที่จะมีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนชายที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าบุตรที่บิดามีระดับการศึกษาสูง จะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ

1.2 นักเรียนหญิง ในวันธรรมดา พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.7002 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.0243 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม นักเรียนหญิงที่บิดามีการศึกษาระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีการศึกษาระดับต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่บิดามีระดับการศึกษาสูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ

ส่วนในวันหยุด พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันกับบิดาน้อยกว่านักเรียนหญิงที่บิดามีระดับการศึกษาสูง คือ 2.9846 และ 3.4414 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่า ระดับการศึกษาของบิดามี

อิทธิพลต่อการทำกิจกรรมร่วมกันกับนักเรียนหญิงในวันหยุด

สรุป เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาของนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำและนักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูง พบว่า ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่าในวันธรรมดา และพบความแตกต่างระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กล่าวคือ ระดับการศึกษาของบิดามีอิทธิพลต่อการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา แต่ไม่มีอิทธิพลต่อนักเรียนชายกับบิดาทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด ทั้งนี้ น่าจะมีปัจจัยอื่นมาประกอบกันและสามารถทำให้เกิดผลกระทบต่อการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาได้ เช่น ปัจจัยทางด้านอาชีพของบิดา หรือปัจจัยอื่น อย่างไรก็ตามนักเรียนที่บิดามีการศึกษาระดับสูง มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงและบิดาในวันธรรมดาที่พบว่ามีความสัมพันธ์แตกต่างจากกรณีอื่น ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

(3) สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกัน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถทำให้นutzerมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาได้มากขึ้น จึงนำมาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง โดยแยกพิจารณาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพื่อพิสูจน์ว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดาและไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดาจะมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ผลการศึกษา มีดังนี้

3.1 นักเรียนชาย ในวันธรรมดา พบว่า นักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.1059 ในขณะที่นักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเพียง 1.9542 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาอาศัยอยู่กับบิดา มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดามากกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุด พบว่า

นักเรียนชายที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.4482 ในขณะที่นักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเพียง 2.5216 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาอาศัยอยู่กับบิดา มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่านักเรียนชายที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักเรียนหญิง สำหรับการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวัน

ธรรมดา พบว่า นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.1428 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามีค่าเฉลี่ยการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเพียง 1.8531 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดาอาศัยอยู่กับบิดา มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดา มากกว่านักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สำหรับการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุด พบว่า

นักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.5162 ในขณะที่นักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเพียง 2.2778 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่อาศัยอยู่กับบิดา มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนหญิงที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สรุป นักเรียนมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่าในวันธรรมดา และพบว่า สถานภาพการอยู่อาศัยร่วมกันมีอิทธิพลต่อการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดา ทั้งในวันหยุดและในวันธรรมดา โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแบบแผนของความสัมพันธ์กับบิดาเป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดา มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

(1) อาชีพของบิดา นักเรียนมีบิดาประกอบอาชีพแตกต่างกัน ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการทำงานกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับบิดาได้ ถ้าแม้ว่า บิดาประกอบอาชีพที่มีลักษณะงานที่ไม่หนักมากและทำงานที่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน อาจมีส่วนช่วยให้นักเรียนกับบิดามีการทำงานกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้วิจัยจึงนำอาชีพของบิดา มาพิจารณาในฐานะตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง ปรากฏผลดังนี้

1.1 นักเรียนชาย นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุดคือ 3.1000 รองลงมา คือ นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มการพาณิชย์และช่าง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.8316 และ 2.7387 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับวิชาชีพมีแนวโน้มที่จะทำงานกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ตารางที่ 29)

เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรทางด้านอาชีพมาพิจารณาพร้อมกับการศึกษาของบิดา พบว่า ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดาที่ต่างกันทำให้นักเรียนชายกับบิดาทำงานกิจกรรมร่วมกันในวันธรรมดาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 30) นั้นแสดงว่า ระดับการศึกษาของบิดาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้นักเรียนชายกับบิดามีการทำงานกิจกรรมร่วมกันในวันธรรมดาแตกต่างกัน เมื่ออาศัยปัจจัยทางด้านอาชีพของบิดามาประกอบจึงจะมีผลกระทบต่อการทำงานกิจกรรมร่วมกันของนักเรียนชายกับบิดาในวันธรรมดา

เมื่อพิจารณาการทำงานกิจกรรมร่วมกันในวันหยุดระหว่างนักเรียนชายกับบิดา พบว่า นักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุดคือ 3.4701 รองลงมาคือ นักเรียนชายที่บิดาประกอบอยู่ในกลุ่มการพาณิชย์และช่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดเท่ากับ 3.2622 และ

3.0901 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนชายที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับวิชาชีพ มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรการศึกษาของบิดา มาพิจารณาร่วม พบว่า ระดับการศึกษาและอาชีพของบิดาที่ต่างกันมีส่วนทำให้นักเรียนชายกับบิดาทำกิจกรรมร่วมกันในวันหยุดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 30) นั่นแสดงว่า ระดับการศึกษาของบิดาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้นักเรียนชายกับบิดามีการทำกิจกรรมร่วมกันในวันหยุดแตกต่างกัน เมื่ออาศัยปัจจัยทางด้านอาชีพของบิดามาประกอบจึงจะมีผลกระทบต่อการทำกิจกรรมร่วมกันของนักเรียนชายกับบิดาในวันหยุด

1.2 นักเรียนหญิง เมื่อพิจารณาการทำกิจกรรมร่วมกันในวันธรรมดาระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุดคือ 3.1186 รองลงมาคือ นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มการพาณิชย์และช่าง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 2.8569 และ 2.6589 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพมีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดา มากกว่านักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการทำกิจกรรมร่วมกันในวันหยุดระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา พบว่า นักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุดคือ 3.5174 รองลงมาคือนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพอยู่ในกลุ่มการพาณิชย์และช่าง มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.2708 และ 2.9349 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและนักเรียนหญิงที่บิดาประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับวิชาชีพ มีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรม

ร่วมกันกับบิดามากกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป นักเรียนมีการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่าในวันธรรมดา และพบว่า อาชีพของบิดา มีอิทธิพลต่อการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแบบแผนของความสัมพันธ์กับบิดาเป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ นักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพมีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดาและวันหยุดมากกว่านักเรียนที่ประกอบอาชีพอื่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

(2) รายได้ของครอบครัว

3.1 นักเรียนชาย เมื่อพิจารณาการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาในวันธรรมดา พบว่า นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไปและต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากพอ ๆ กัน คือ 2.9490 และ 2.9078 ตามลำดับ และนักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ยการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาน้อยที่สุด คือ 2.7006 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัวไม่มีอิทธิพลต่อการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาในวันธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำมีแนวโน้มที่จะทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดา น้อยกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า บุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรทางด้านระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามาพิจารณาร่วมกับรายได้ครอบครัว เพื่อทดสอบความแตกต่างในการทำกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันธรรมดา ของนักเรียนชายที่มีระดับการศึกษาของบิดากับรายได้ครอบครัวแตกต่างกัน และนักเรียนชายที่บิดามีอาชีพและรายได้ครอบครัวแตกต่างกัน พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงว่า ระดับศึกษากับรายได้ครอบครัว และอาชีพของบิดากับ

รายได้ครอบครัว ไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่จะมีส่วนทำให้นักเรียนชายกับบิดาท่ากิจกรรมร่วมกันในวัน
ธรรมดาแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาการท่ากิจกรรมร่วมกัน ระหว่างนักเรียนชายกับ
บิดาในวันหยุด พบว่า นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่า
เฉลี่ยคะแนนการท่ากิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุด คือ 3.4113 รองลงมา คือ นักเรียนชาย
ที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 15,000-30,000 บาท มีค่าเฉลี่ย
คะแนนการท่ากิจกรรมร่วมกันกับบิดาเท่ากับ 3.2519 และ 2.9909 ตามลำดับ เมื่อทดสอบ
ความแตกต่างด้วย F-test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นแสดงว่า
รายได้ของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการท่ากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดาในวันหยุด
อย่างไรก็ดี นักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะท่ากิจกรรมร่วมกันกับ
บิดาในวันหยุดน้อยกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง
ไว้ว่า บุตรที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูงจะมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบิดามากกว่าบุตรที่อยู่ในครอบครัว
ที่มีรายได้ต่ำ

อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้วิจัยนำตัวแปรทางด้านระดับการศึกษา
และอาชีพของบิดามาพิจาราร่วมกับรายได้ครอบครัว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ นั้นแสดงว่า ระดับการศึกษากับรายได้ครอบครัวและอาชีพของบิดากับรายได้ครอบครัว
ไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่จะมีส่วนทำให้นักเรียนชายกับบิดาท่ากิจกรรมร่วมกันในวันหยุดแตกต่างกัน

3.2 นักเรียนหญิง พบว่า ในวันธรรมดา นักเรียนหญิงที่อยู่
ในครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการท่ากิจกรรมร่วมกันกับบิดา
มากที่สุด คือ 3.2033 รองลงมา คือ นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ 15,000-
30,000 บาท และต่ำกว่า 15,000 บาท มีค่าเฉลี่ยคะแนนการท่ากิจกรรมร่วมกันกับบิดา
ใกล้เคียงกันคือ 2.7484 และ 2.6836 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test
พบว่า รายได้ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการท่ากิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาในวัน
ธรรมดา และนักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะท่ากิจกรรมร่วมกันกับบิดา

ในวันธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่านักเรียนชายที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการทำการกิจกรรมร่วมกัน ระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาในวันหยุด พบว่า นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำการกิจกรรมร่วมกันกับบิดามากที่สุด คือ 3.5909 รองลงมา คือ นักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท และ 15,000-30,000 บาท ตามลำดับ เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วย F-test พบว่า รายได้ของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการทำการกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดาในวันหยุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะทำการกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดน้อยกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในครอบครัวที่มีรายได้สูง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป นักเรียนมีการทำการกิจกรรมร่วมกันกับบิดาในวันหยุดมากกว่าในวันธรรมดา โดยพบว่า รายได้ของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการทำการกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนชายกับบิดา ทั้งในวันหยุดและวันธรรมดา แต่รายได้ของครอบครัว มีอิทธิพลต่อการทำการกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียนหญิงกับบิดา ทั้งในวันหยุดและวันธรรมดา โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแบบแผนของความสัมพันธ์กับบิดาคล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันจำแนกตามปัจจัยทางประชากรและ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
----------------------	-----------	-----

วันธรรมดา

ชาย/อายุของบิดา

ต่ำกว่า 40 ปี	2.9829(39)	.9403
40-44 ปี	2.8895(89)	.9146
45-49 ปี	2.8882(79)	.9446
50 ปีขึ้นไป	2.8875(80)	.9575
รวม	2.9013(287)	.9341

F-Value = .1139

Sig = .9519

หญิง/อายุของบิดา

ต่ำกว่า 40 ปี	2.7778(36)	1.0450
40-44 ปี	2.6914(81)	.9679
45-49 ปี	3.1098(82)	.8808
50 ปีขึ้นไป	2.8796(90)	1.0310
รวม	2.8795(289)	.9829

F-Value = 2.6633

Sig = .0483

ตารางที่ 27 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
----------------------	-----------	-----

วันหยุดชาย/อายุของบิดา

ต่ำกว่า 40 ปี	3.3699(41)	.9403
40-44 ปี	3.2306(86)	.9146
45-49 ปี	3.2521(80)	.9446
ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	3.2967(82)	.9575
รวม	3.2751(289)	.9341

F-Value = .1942

Sig = .9003

หญิง/อายุของบิดา

ต่ำกว่า 40 ปี	3.1711(38)	1.0450
40-44 ปี	3.0933(84)	.9679
45-49 ปี	3.4087(84)	.8808
ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	3.2471(87)	1.0310
รวม	3.2395(293)	.9829

F-Value = 1.2078

Sig = .3072

ตารางที่ 27 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>วันธรรมดา</u>		
<u>ชาย/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	2.9393(129)	.9114
3 คนขึ้นไป	2.8399(153)	.9416
รวม	2.8853(282)	.9276
F-Value = .8032		Sig = .3709
<u>หญิง/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	2.9965(142)	.9850
3 คนขึ้นไป	2.7611(143)	.9774
รวม	2.8784(285)	.9865
F-Value = 4.1013		Sig = .0438
<u>วันหยุด</u>		
<u>ชาย/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.3294(128)	1.0190
3 คนขึ้นไป	3.2083(156)	1.0240
รวม	3.2629(284)	1.0127
F-Value = .9904		Sig = .3210

ตารางที่ 27 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางประชากร	\bar{X}	S.D
<u>วันหยุด</u>		
<u>หญิง/จำนวนพี่น้องของบุตร</u>		
1-2 คน	3.3834(143)	1.0826
3 คนขึ้นไป	3.0977(145)	1.1205
รวม	3.2396(288)	1.1084
F-Value = 2.2021		Sig = .028

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทากิจกรรมร่วมกันจากเนกตามปัจจัยทางสังคมและ เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>วันธรรมดา</u>		
<u>ชาย/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	2.9927 (250)	.8883
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.2824 (36)	.1026
รวม	2.9033 (286)	.9351
F-Value = 19.3216		Sig = .0000
<u>หญิง/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.0623 (246)	.8957
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	1.8333 (43)	.7927
รวม	2.8795 (289)	.9829
F-Value = 71.1729		Sig = .0000
<u>วันหยุด</u>		
<u>ชาย/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.3499 (252)	.9637
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.7222 (36)	1.2774
รวม	3.2714 (288)	1.0269
F-Value = 12.2279		Sig = .0005

ตารางที่ 28 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
<u>วันหยุด</u>		
<u>หญิง/สถานภาพสมรสของบิดา</u>		
ยังอยู่ด้วยกันกับมารดาของผู้ตอบ	3.4264(249)	1.0012
แยกกันอยู่, หย่า, หม้าย	2.1818(44)	1.0528
รวม	3.2395(293)	1.1013
F-Value = 56.8912		Sig = .0000
<u>วันธรรมดา</u>		
<u>ชาย/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.8871(121)	.9402
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	2.9648(142)	.9102
รวม	2.9290(263)	.9232
F-Value = .4623		Sig = .4972
<u>หญิง/การศึกษาของบิดา</u>		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.7002(134)	.9379
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	2.0243(137)	.9995
รวม	2.8641(271)	.9812
F-Value = 7.5693		Sig = .0063

ตารางที่ 28 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
วันหยุด		
ชาย/การศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	3.2278(120)	1.0788
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.3736(145)	.9545
รวม	3.3075(265)	1.0133
	F-Value = 1.3609	Sig = .2444
หญิง/การศึกษาของบิดา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 4	2.9846(130)	1.1099
มัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป	3.4414(145)	1.0457
รวม	3.2255(275)	1.0986
	F-Value = 12.3397	Sig = .0005
วันธรรมดา		
ชาย/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน		
อาศัยอยู่กับบิดา	3.1059(236)	.8320
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	1.9542(51)	.7903
รวม	2.9013(287)	.9341
	F-Value = 81.7538	Sig = .0000

ตารางที่ 28 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางสังคม	\bar{X}	S.D
--------------------	-----------	-----

วันธรรมดา

หญิง/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน

อาศัยอยู่กับบิดา	3.1428(230)	.8440
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	1.8531(59)	.7988
รวม	2.8795(289)	.9829

F-Value = 111.9573 Sig = .0000

วันหยุด

ชาย/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน

อาศัยอยู่กับบิดา	3.4482(235)	.9044
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	2.5216(54)	1.1870
รวม	3.2751(289)	1.0270

F-Value = 40.6686 Sig = .0000

หญิง/สถานภาพการอยู่ร่วมกัน

อาศัยอยู่กับบิดา	3.5162(226)	.9353
ไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดา	2.2778(66)	1.0964
รวม	3.2363(292)	1.1019

F-Value = 82.6331 Sig = .0000

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันจําแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและเพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>วันธรรมดา</u>		
<u>ชาย/อาชีพของบิดา</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๓	3.1000(105)	.8821
งานด้านการพาณิชย์ ๓	2.8316(95)	.9357
งานด้านใช้แรงงาน ๓	2.7387(74)	.9726
รวม	2.9094(274)	.9353
F-Value = 3.8179		Sig = .0232
<u>หญิง/อาชีพของบิดา</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๓	3.1186(97)	.9985
งานด้านการพาณิชย์ ๓	2.8569(99)	.8595
งานด้านใช้แรงงาน ๓	2.6589(86)	1.0006
รวม	2.8865(282)	.9675
F-Value = 5.3783		Sig = .0051
<u>วันหยุด</u>		
<u>ชาย/อาชีพของบิดา</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๓	3.4701(106)	.9539
งานด้านการพาณิชย์ ๓	3.2622(96)	.5911
งานด้านใช้แรงงาน ๓	3.0901(74)	1.1022
รวม	3.2959(276)	1.0162
F-Value = 3.1778		Sig = .0432

ตารางที่ 29 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>วันหยุด</u>		
<u>หญิง/อาชีพของบิดา</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๆ	3.5174(96)	1.0699
งานด้านการพาณิชย์ ๆ	3.2708(104)	1.0190
งานด้านใช้แรงงาน ๆ	2.9349(84)	1.1164
รวม	3.2515(287)	1.0878
F-Value = 6.8371		Sig = .0013
<u>วันธรรมดา</u>		
<u>ชาย/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.9078(47)	.9174
15,000-30,000 บาท	2.7006(54)	.9865
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	2.9490(49)	.9168
รวม	2.8467(150)	.9429
F-Value = 1.0355		Sig = .3576
<u>หญิง/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.6836(69)	1.0191
15,000-30,000 บาท	2.7484(53)	.9711
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	3.2033(41)	.8979
รวม	2.8354(163)	.9921
F-Value = 3.9706		Sig = .0208

ตารางที่ 29 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>วันหยุด</u>		
<u>ขาย/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.2519(43)	.9989
15,000-30,000 บาท	2.9909(55)	1.1965
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	3.4113(47)	.8839
รวม	3.2046(145)	1.0533
	F-Value = 2.1128	Sig = .1247
<u>หญิง/รายได้ของครอบครัว</u>		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	2.9976(69)	1.1616
15,000-30,000 บาท	2.9872(52)	1.1645
ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป	3.5909(44)	.9499
รวม	3.1525(165)	1.1349
	F-Value = 4.6780	Sig = .0106

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยคะแนนการทํากิจกรรมร่วมกันจําแนกตามการศึกษา, อาชีพของบิดาและ

เพศบุตร

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>วันธรรมดา</u>		
<u>ชาย/การศึกษาของบิดา/อาชีพของบิดา</u>		
<u>ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๑	2.9242(22)	.9522
งานด้านการพาณิชย์ ๑	3.1051(46)	.9192
งานด้านไร่แรงงาน ๑	2.6596(47)	.9227
<u>ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๑	3.1731(78)	.8398
งานด้านการพาณิชย์ ๑	2.6453(39)	.8568
งานด้านไร่แรงงาน ๑	2.8585(20)	1.0818
รวม	2.9365(252)	.9220

F-Value = 6.177

Sig = .014

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
<u>วันธรรมดา</u>		
<u>หญิง/การศึกษาของบิดา/อาชีพของบิดา</u>		
<u>ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๑	2.7346(27)	1.0401
งานด้านการพาณิชย์ ๑	2.8631(56)	.8072
งานด้านใช้แรงงาน ๑	2.5036(49)	.9917
<u>ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป</u>		
งานด้านวิชาชีพ ๑	3.2463(67)	.9607
งานด้านการพาณิชย์ ๑	2.8246(38)	.9539
งานด้านใช้แรงงาน ๑	2.7258(31)	.9968
รวม	2.8638(268)	.9713

F-Value = 3.6555

Sig = .057

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
-----------------------	-----------	-----

วันหยุด

ชาย/การศึกษาของบิดา/อาชีพของบิดา

ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

งานด้านวิชาชีพ ๑	3.1364(22)	1.0821
งานด้านการพาณิชย์ ๑	3.4710(46)	1.0312
งานด้านใช้แรงงาน ๑	3.0652(46)	1.0985

ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป

งานด้านวิชาชีพ ๑	3.5464(79)	.9074
งานด้านการพาณิชย์ ๑	3.1958(40)	.8506
งานด้านใช้แรงงาน ๑	3.1508(21)	1.1642
รวม	3.3222(254)	1.0066

F-Value = 4.970 Sig = .027

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 (ต่อ)

เพศ/ปัจจัยทางเศรษฐกิจ	\bar{X}	S.D
-----------------------	-----------	-----

วันหยุด

หญิง/การศึกษาของบิดา/อาชีพของบิดา

ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

งานด้านวิชาชีพ ฯ	2.9861(24)	1.1000
งานด้านการพาณิชย์ ฯ	3.2381(56)	1.0239
งานด้านใช้แรงงาน ฯ	2.7347(49)	1.1441

ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ขึ้นไป

งานด้านวิชาชีพ ฯ	3.6812(69)	1.0117
งานด้านการพาณิชย์ ฯ	3.2791(43)	1.0180
งานด้านใช้แรงงาน ฯ	3.0938(32)	1.0380
รวม	3.2271(273)	1.0890

F-Value = 4.163

Sig = .043

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย